

Projekt wykonawczy

Branża architektoniczno - budowlana

Opis techniczny

1. Przedmiot opracowania, adres inwestycji

Projekt budowlany remontu i przebudowy siedziby Muzeum Niepodległości – dawnego Pałacu Przebendowskich / Radziwiłłów w Warszawie zlokalizowanego przy Alei Solidarności 62, na działce nr 11, obręb 50210.

2. Inwestor

MUZEUM NIEPODLEGŁOŚCI
Al. Solidarności 62, 00-240 Warszawa

3. Rodzaj opracowania

Projekt wykonawczy

4. Jednostka projektowa

Makro - Budomat Development sp. z o.o.

5. Podstawa opracowania

5.1 Podstawa formalna opracowania

Umowa o wykonanie prac projektowych zawarta w dniu 11.04.2016 w Warszawie pomiędzy:

Muzeum Niepodległości
Al. Solidarności 62, 00-240 Warszawa

a

Makro - Budomat Development sp. z o.o. z siedzibą: ul. Kopernika 8/18 m. 26, 00-367 Warszawa.

5.2 Podstawy merytoryczne opracowania

- Zalecenia konserwatorskie:
 1. Nr KZ-IAU.4120.1429.2016.MJW (2) z dnia 6 czerwca 2016
 2. ,
- Dane zawarte w SIWZ,
- Uzgodnienia i wytyczne inwestora,

- Analiza dokumentacji archiwalnej udostępnionej przez Inwestora:
- a) Inwentaryzacja architektoniczna i instalacyjna wykonana przez FAAB Architektura Białobrzegi Figurski z grudnia 2015 – zweryfikowana przez Wykonawcę,
- b) Opinia techniczna dotycząca konstrukcji budynku wykonana przez inż. Norberta Kalinowskiego z grudnia 2015,
- c) Ekspertyzy dotyczące stanu stropów wykonane przez ITB z 1983 i 1990 roku,
- d) Projekt budowlany likwidacji zawilgocenia oraz zabezpieczenia przed wilgocią pałacu Przebendowskich w Warszawie, autorstwo mgr inż. arch. Ewa Pierścionek, czerwiec 2006 r.,
- e) Inwentaryzacja architektoniczna oparta na pomiarach wykonanych metodą skanowania laserowego, listopad 2015,
- f) Ekspertyza mykologiczna więźby dachowej budynku Pałacu Przebendowskich-Radziwiłłów w Warszawie, autorstwo mgr inż. Marta Falacińska, listopad 2015,
- g) Sprawozdanie z pomiarów hałasu komunikacyjnego; autorstwo mgr inż. Ireneusz Szczeciński, grudzień 2015,
- h) Dokumentacja badań podłoża gruntowego wraz z opinią geotechniczną wykonana przez Geotest Sp. z o.o. mgr Patrycję Szewczyk,
- i) Audyt energetyczny budynku wykonany przez mgr inż. Tomasza Jaremkiewicza z grudnia 2015,
- j) Pałac Przebendowskich – autor: Anna Saratowicz, PWN, Warszawa 1990.

Opracowania wykonane lub zlecone przez Wykonawcę:

- a) Badania geofizyczne piwnic wykonane przez Pb sp. z o.o., dr Radosława Mieszkowskiego,
- b) Ekspertyza stanu ochrony przeciwpożarowej wykonana przez mgr inż. Karola Maleszyka z czerwca 2016,
- c) Badania konserwatorskie oraz programy prac konserwatorskich wykonane i opracowane przez mgr Barbarę Krwawicz – Garstkę i Krystynę Antoniak,
- d) Mapa do celów projektowych ,
- e) Wykonane przez wykonawcę pomiary i rysunki inwentaryzacyjne i dokumentacja fotograficzna,
- f) Notatki i obserwacje z wizji lokalnych,

5.3 Podstawy prawne opracowania

1. Decyzja o warunkach lokalizacji celu publicznego z dnia 28.06.2016 nr 38/CP/ŚRÓD/2016 wydana przez Zarząd dzielnicy Śródmieście,
2. Rozporządzenie Ministra Infrastruktury z dnia 12 kwietnia 2002 roku w sprawie warunków technicznych, jakim powinny odpowiadać budynki i ich usytuowanie (Dz.U. z 2002 roku Nr 75, poz. 690 z późniejszymi zmianami),
3. Ustawa z 23 lipca 2003 r. o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami ,(Dz. U. z dnia 17 września 2003 r.),
4. Rozporządzenie Ministra Kultury i Dziedzictwa Narodowego z dnia 27 lipca 2011 r. w sprawie prowadzenia prac konserwatorskich, prac restauratorskich, robót budowlanych, badań konserwatorskich, badań architektonicznych i innych działań przy zabytku wpisanym do rejestru zabytków oraz badań archeologicznych, Dz.U. 2011 nr 165 poz. 987,
5. Ustawa z dnia 24 sierpnia 1991 roku o ochronie przeciwpożarowej (Dz.U. Nr 81, poz.351 z późniejszymi zmianami),

6. Rozporządzenie Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 7 czerwca 2010 r. w sprawie ochrony przeciwpożarowej budynków, innych obiektów budowlanych i terenów (Dz.U. Nr 109, poz.719),
7. Rozporządzenie Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji z dnia 16 czerwca 2003 r. w sprawie uzgadniania projektu budowlanego pod względem ochrony przeciwpożarowej (Dz.U. Nr 121, poz.1137 z późniejszymi zmianami),
8. Ustawa z dnia 16 kwietnia 2004 r. o wyrobach budowlanych (Dz. U. Nr 92, poz. 881 z późniejszymi zmianami),

6. Zakres opracowania

Opracowanie obejmuje projekt budowlany remontu i przebudowy siedziby Muzeum Niepodległości – dawnego Pałacu Przebendowskich / Radziwiłłów w Warszawie.

W zakres remontu i przebudowy dworu wchodzi następujące elementy:

W części dotyczącej zagospodarowania terenu (zgodnie z częścią I P.B. – Projekt Zagospodarowania Terenu)

- wykonanie nowego zagospodarowania terenu wokół budynku leżącego w granicach działki,
- wykonanie instalacji iluminacji elewacji pałacu montowanej do słupów terenowych

W części dotyczącej stanu surowego oraz konstrukcji:

- wykonanie odsuszenia i odgrzybienia ścian całości ścian podziemia w miejscach zniszczeń i zawilgoceń,
- rozebranie podłóg na gruncie w pomieszczeniach na parterze, odkopanie zasypanych piwnic
- rozebranie istniejących podłóg na gruncie w piwnicach i wykonanie podbicia ścian fundamentowych,
- wykonanie izolacji pionowej i poziomej ścian piwnic,
- wykonanie nowych podłóg na gruncie w piwnicach wraz z izolacją przeciwwodną i termiczną,
- wykonanie nowych stropów nad „odzyskanymi” pomieszczeniami piwnic,
- rozebranie stropów i schodów w alkierzach zachodnich oraz części stropów w traktach bocznych, wykonanie nowych klatek schodowych B i C oraz nowych stropów w traktach bocznych,
- montaż dźwigu osobowego w projektowanej klatce C,
- wykonanie nowych schodów z hallu głównego do piwnicy ,
- wykonanie nowych nadproży nad nowymi i poszerzonymi otworami,
- remont studzienek doświetlających,
- remont więźby dachowej z wymianą zniszczonych elementów,
- wykonanie nowych ścian działowych,
- wykonanie nowych szachtów instalacyjnych oraz poszerzenia istniejących,
- wykonanie nowych warstw posadzkowych,

W części dotyczącej elementów wykończenia zewnętrznego:

- remont konserwatorski elewacji,
- wymianę stolarki okiennej – 8 sztuk okien na poddaszu, okna piwniczne

- wymiana pokrycia dachu, konserwacja iglic dekoracyjnych,
- wymiana obróbek, rynien i rur spustowych,
- remont kominów,
- wprowadzenie oświetlenia zewnętrznego zamontowanego na tarasach,

W części dotyczącej elementów wykończenia wewnętrznego:

- wykonanie nowych tynków na całości ścian i sufitów piwnic,
- uzupełnienia i wymiana części tynków wewnętrznych,
- remont zachowanej stolarki drzwiowej,
- renowacja zachowanych sztukaterii sufitowych i ewentualne uzupełnienia po rozkuciach,
- renowacja zachowanych posadzek drewnianych,
- wykonanie nowych posadzek,
- montaż nowych drzwi (w tym drzwi przeciwpożarowych w miejscach wskazanych przez ekspertyzę),
- wykonanie wykończenia wewnątrz oraz montaż wyposażenia Sali projekcyjnej,
- wykonanie sufitów podwieszonych w sanitariatach w piwnicy i sufitu akustycznego Sali projekcyjnej,
- wykonanie nowych obudów więźby dachowej na poddaszu wraz z izolacją termiczną połaci,

W części dotyczącej instalacji wewnętrznych:

- całkowita wymiana instalacji wewnętrznych – wod. – kan., centralnego ogrzewania w raz z systemem BMS, elektrycznych i teletechnicznych,
- wykonanie instalacji SAP, DSO, sygnalizacji włamania i monitoringu
- wykonanie instalacji odgromowej,
- wykonanie instalacji audiowizualnej w Sali projekcyjnej i konferencyjnej w piwnicy.

7. Opis stanu istniejącego

7.1 Informacje ogólne – lokalizacja budynku

Budynek podlegający opracowaniu, jest zlokalizowany w województwie mazowieckim, powiat m.st. Warszawa, 02-240 Warszawa, Śródmieście, Alei Solidarności 62, na działce nr 11, obręb 50210. Muzeum Niepodległości, mieszczące się w d. Pałacu Przebendowskich/Radziwiłłów, ulokowane jest na pasie terenu, znajdującym się pomiędzy z ciągami komunikacyjnymi trasy WZ.

Od strony północnej i południowej, obiekt sąsiaduje z torowiskiem oraz jezdniami Alei Solidarności (trasa WZ). Od strony zachodniej, pomiędzy torowiskami, skwer miejski, ogólnodostępny, tuż przed Muzeum, przecięty uliczką jednokierunkową. Od strony wschodniej teren zielony przynależny do Muzeum, rozdzielony uliczką jednokierunkową od parkingu dla samochodów osobowych.

Budynek d. Pałacu Przebendowskich/Radziwiłłów został wpisany do rejestru zabytków 01.07.1965 roku, pod numerem 17. Do decyzji nie sporządzono załącznika graficznego.

7.2 Informacje ogólne – historia obiektu

(w oparciu o opracowanie wymienione w punkcie 5.2 j)

7.2.1 XVII/XVIII wiek - początki pałacu.

Pierwszą budowlą znajdującą się na terenie zajęтым obecnie przez Pałac był prawdopodobnie dwór Wojciecha Niemiry zbudowany w 1 poł. XVII w. Obiekt ten przestał istnieć najpewniej już w połowie wieku. Jednak na planie szwedzkim Warszawy z 1705 roku, odnotowującym jedynie najważniejsze budynki, zaznaczono w pobliżu lokalizacji dawnego dworu jakiś większy obiekt o trudnej do określenia formie.

7.2.2 XVIII wiek – Pałac Przebendowskich

Rodzina Przebendowskich z Pomorza nabyła plac przy Bielańskiej przed 1720 rokiem. W latach dwudziestych XVIII w. Podskarbi Koronny Jan Jerzy Przebendowski rozpoczął przebudowę istniejącego budynku, która zakończyła się około 1732 r.

Z pierwotnego pałacu zachowano układ bocznych partii korpusu, mieszczących dwutraktowe, czteropokojowe apartamenty oraz narożne wieżyczki alkierzowe – motyw powszechny w nowożytnej architekturze polskiej, zaczerpnięty z włoskich willi. Bryła pałacu, zyskała w trakcie przebudowy, wyraźną dominantę – nowy blok pomieszczeń w części środkowej korpusu, ukształtowany w planie jako zespół sprzężonych osiowo: owalu wysuniętego w kierunku dziedzińca reprezentacyjnego oraz prostokąta, występującego przed linię korpusu od strony ogrodu. Środkowa partia budowli, wyniesiona o jedną kondygnację, wybrzusza się od frontu półowalnym ryzalitem, od strony ogrodowej zaś akcentuje ją ryzalit prostokątny. Ryzalit fasady uzyskał szczególnie staranną oprawę architektoniczną. Osie pierwszej kondygnacji podkreślono trzema kwadratowymi otworami, z wstawionymi tokańskimi kolumnami. Między pierwszą, a drugą kondygnacją ryzalitu, umieszczono wąski taras uzyskany przez zmniejszenie średnicy owalu na poziomie 1 piętra. Wyższe partie ryzalitu opasane zostały szerokimi pseudopilastrami, z nałożonymi na nie kamiennymi obeliskami. Drugi układ podziałów pilastrów tworzą wąskie pilastry tokańskie. Piano nobile przebito trzema portfenetrami, nad którymi umieszczono niewielkie okienka. Wszystkie elewacje boczne korpusu i elewacje alkierzy opracowano w jednolity sposób. Przyziemie z pasowym boniowaniem oddzielono od piano nobile za pomocą gzymsów kordonowych. Trójosiowy ryzalit ogrodowy, zwieńczono trójkątnym tympanonem, wypełnionymi płaskorzeźbami. W bocznych partiach korpusu, na lewo od ryzalitu przebito trzy okna, na prawo dwa (układ obecnie zmieniony na symetryczny).

W przyziemiu zastosowano prostokątne okna wsparte na profilowanych parapetach, ujęte w obramowanie złożone z 2 par nałożonych na siebie płaskich pseudopilastrów połączonych belkowaniem. Okna piano nobile ujęte jak okna poniżej 2 parami pseudopilastrów udekorowanych po bokach zwisami kampanili. Okna te posiadają dwa typy zwieńczeń – naczółki zamknięte łukiem spłaszczonym i naczółki trójkątne. Pola wewnętrzne naczółków udekorowano płaskorzeźbami.

Układ tworzący zasadniczy element planu pałacu: blok pomieszczeń złożony z owalu i prostokąta sprzężonych osiowo był inspirowany rozwiązaniami stosowanymi w Austrii i Czechach, na przełomie XVII i XVIII wieku, znanymi pod nazwą „Lust-Garten-Gebäu” (niewielki pałacyk o przeznaczeniu rozrywkowym).

Za czasów Podskarbiego Jana Jerzego, w owalnym westybulu pałacu nie została wybudowana klatka schodowa. Jedynie niewielkie, okrągłe klatki schodowe umieszczone w grubości muru, dzielącego westybul od prostokątnej sali, umieszczonej na jego osi zapewniały komunikację pionową.

Starannie przebudowany pałac zyskał także nowe otoczenie. Zwrócony fasadą w kierunku ulicy Bielańskiej, usytuowano pomiędzy dwoma dziedzińcami, paradnym od frontu oraz gospodarczym na tyłach. Niewielki fragment dziedzińca gospodarczego, przylegający do elewacji pałacu, przeznaczono na ogród. Skrzydła oficyn, których obrys zewnętrzny dostosowano do przebiegu granic działki, wykonano jako murowane od frontu oraz drewniane od strony ogrodowej.

Nie rozstrzygnięto dotychczas kto był autorem przebudowy Pałacu.

7.2.3 XVIII wiek - druga przebudowa.

Po śmierci Jana Jerzego Przebendowskiego, spadkobierca - Piotr Jerzy rzadko przebywał w pałacu. W latach 1760-1762 pałac wynajmował Posłowi Hiszpańskiemu. Dzięki temu obiekt stał się znany z organizacji wystawnych balów, na których pojawiała się ówczesna śmietanka towarzyska Warszawy. W 1766 roku Przebendowski zdecydował się, jednak sprzedać Pałac rodzinie Kossowskich. Roch Kossowski zmienił z pewnością wówczas wyposażenie pałacu, dostosowując je do zmienionych gustów a także zlecił przebudowę oficyn i pałacu znanemu architektowi Szymonowi Bogumiłowi Zugowi. Do najważniejszych przekształceń należała realizacja czterobiegowej klatki schodowej w owalnym westybulu, przy czym zdecydowano się na zachowanie istniejących okrągłych klatek schodowych. Zlikwidowano otwory w przyziemiu ryzalitu fasady oraz wtórne podziały pokoiów, zachowując jedynie poprzeczny podział wielkiej sali w przyziemiu.

7.2.4 XIX wiek – czasy upadku.

Po śmierci Rocha Kossowskiego w 1808 roku, pałac podupadł - przez ponad sześćdziesiąt lat był wynajmowany przez kolejnych właścicieli różnym osobom i stawał się czasowo siedzibą instytucji, fabryczek, składów, sklepów. Od 1808 roku w pałacu mieścił się Hotel de Hamburg. Niedługo potem w ramach posesji urządzono również lokale gastronomiczne, w tym słynną restaurację Gąsiorowskiego, kawiarnię oraz Zajazd Białostocki. W 1816 roku, w oficynach pałacu ulokowano „Fabrykę Guzików oraz Wszelkich WYROBÓW METALOWYCH I PIECZĘTARSKICH” K.Z.Muncheimera. W 1839 roku w pałacu mieścił się Urząd Kontroli Służących, a od 1842 roku Trybunał Handlowy. We frontowej oficynie zorganizowano sklep z lampami, a na terenie posesji skład mebli majstrów stolarskich. W latach pięćdziesiątych XIX wieku w pałacu umieszczono „zakład piwa bawarskiego”. Zmieniający się lokatorzy dokonywali drobnych, prowizorycznych przebudów, głównie w zakresie podziałów wnętrz. Dopiero przejęcie pałacu w 1863 roku przez Jana Zawiszę, majątnego obywatela z Litwy, doprowadziło do przywrócenia obiektowi pierwotną funkcji - siedziby możnego rodu.

7.2.5 XIX wiek - trzecia przebudowa.

Nowy właściciel niezwłocznie i bardzo energicznie rozpoczął remont i przebudowę zespołu Pałacu. Przy okazji regulacji ulicy Bielańskiej, wyburzono oficynę frontową, a w jej miejsce wystawiono kamienicę czynszową oraz wybudowano ogrodzenie odsłaniając tym samym fragmentaryczny widok na Pałac od strony ulicy. Projektant przebudowy -architekt Wojciech Wawrzyniec Bobiński zdecydował o podziale owalu westybulu w ryzalicie frontowym, wybił kwadratowe otwory w miejscu zlikwidowanych drzwi i okien uzyskując otwarty z trzech stron przedsionek. Pośrodku nowo wybudowanej ściany, umieszczono drzwi wejściowe. Układ klatki schodowej dostosowano do nowego rzutu pomieszczenia, realizując schody o dwóch biegach, w tym jeden założony na planie owalu, drugi na planie prostej. Przebito nowe

otwory drzwiowe likwidując okrągłe klatki schodowe. Zmiany rozwiązania wnętrza doprowadziły do modyfikacji elewacji. Nową oprawę uzyskały kwadratowe otwory tworzące przedsionek. Balkonik nad przyziemiem wyposażono w kutą balustradę. W trakcie przebudowy, przed ryzalitem ogrodowym powstał taras, oddzielony od ryzalitu trzeba stopniami. W lewej części elewacji ogrodowej wystawiono balkon. Na krawędzi płyty tarasu umieszczono cokoły z rzeźbami i dekoracyjnymi wazonami.

Sufit westybulu udekorowano za pomocą plafonu przedstawiającego „Światło i mrok”, autorstwa H. Siemiradzkiego – dzieło, choć uznane za kontrowersyjne, zyskało duży rozgłos i było prezentowane szerokiej publiczności na specjalnie organizowanych pokazach.

Pomieszczenia w obiekcie zostały ozdobione sztukateriami. Ściany części pomieszczeń podzielono pasami boazerii, ujmującej płyciny pokryte tkaniną.

W obiekcie wymieniono konstrukcję dachu, a sam dach pokryto łupkiem.

7.2.6 XX wiek – nowy właściciel.

W 1912 roku budynek przejął Książę Janusz Radziwiłł, w rękach którego pozostawał do momentu przejściu pałacu przez państwo po II wojnie światowej. W tym okresie obiekt nie uległ żadnym poważnym przeobrażeniom. Na krótko przed wybuchem wojny, piwnice pałacu przebudowano na schron na okolicznej ludności.

7.2.7 XX wiek - zniszczenia wojenne.

Pałac nie został uszkodzony w czasie wojny obronnej we wrześniu 1939 roku. W czasie Powstania Warszawskiego w okolicy toczyły się ciężkie walki m.in. o redutę sąsiedniego Banku Polskiego, a sam Pałac także służył jako punkt obrony powstańców. Na skutek walk o budynek oraz jego bombardowania zniszczona została lewa część korpusu, fragmenty górnej kondygnacji, dach został całkowicie zerwany, a budynek wypalił się. W 1946 roku, w związku z brakiem zabezpieczenia pozostałości obiektu, zawaliła się część prawego, frontowego skrzydła budynku. Zgodnie z inwentaryzacją, wykonaną przez Z. Kuśmierkiewicza i M. Nowaka w 1947 roku, pałac był całkowicie pozbawiony dachu i wypalony. Ryzalit od strony ogrodowej przestał istnieć. Ocenia się, że 70% obiektu uległo zniszczeniu na skutek działań wojennych.

7.2.8 XX wiek - dzieje powojenne.

Zgodnie z pierwotnymi decyzjami, pałac, odebrany Radziwiłłom, miał być rozebrany, w związku z planowaną realizacją trasy WZ. Ostatecznie zdecydowano się na skorygowanie biegu tras komunikacyjnych i zachowanie budynku. We wrześniu 1947 roku przystąpiono od prac budowlanych, mających na celu odbudowę pałacu oraz likwidacji oficyn. Projekt odbudowy przygotował inż. arch. Bruno Zborowski.

W wyniku realizacji projektu Zborowskiego poważnej zmianie uległ widok bryły budynku. Pałac zamknięto od góry za pomocą wysokiego dachu mansardowego, pokrytego blachą miedzianą. Uzyskane w ten sposób poddasze mieściło dwie niskie kondygnacje. Nad alkierzami umieszczono kopulaste daszki, likwidacji uległy dwie kondygnacje łączników między alkierzami, pozostałe kondygnacje przykryto płaskimi dachami służącymi jako tarasy. Otwory w przyziemiu wypełniono i wstawiono w ich miejsce drzwi i okna. Zrezygnowano z dekoracji elewacji, uznanej za dziewiętnastowieczną, w tym z attyki nad ryzalitem fasady, fryzu zdobiącego jego główną partię, płaskorzeźbionych płyt, znajdujących się w otworach przedsionka. Ryzalit ogrodowy odbudowano w zmienionej formie, zrezygnowano z

niesymetrycznego układu osi w bocznych partiach korpusu. Skuto częściowo uszkodzone obramienia okienne, likwidując, zarejestrowane jeszcze na zdjęciach z 1946 roku, płaskorzeźby w formie sercowatych kartuszy i zastąpiono je motywem muszli z dwiema gałązkami, motywem, który pierwotnie występował w naczółkach okien trzyosiowej partii korpusu od strony ogrodowej. Podobnych przekształceń było więcej, w tym choćby serie powtarzających się dekoracji naczółków, powielonych w trakcie odbudowy. Łączniki między alkierzami ozdobiono ażurowymi balustradami i wazonami, przed ryzalitem ogrodowym wzniesiono prostokątny taras.

Wnętrza również uległy znacznym przekształceniom. Na parterze, w owalnej sali ryzalitowej, urządzono hol wejściowy z dwoma biegami schodów. W bocznych częściach korpusu wprowadzono korytarzowy układ pomieszczeń. Na poddaszu urządzono pokoje gościnne oraz sanitariaty.

Do 1954 budynek służył związkowi zawodowemu. Później podjęto decyzję o przeznaczeniu go na Muzeum Lenina. W związku ze zmianą sposobu użytkowania konieczne było przeprowadzenie adaptacji obiektu, którą zrealizowano zgodnie z projektem R. Hemerlina. We wnętrzach przebito nowe otwory drzwiowe, uregulowano przebieg niektórych ścian nośnych, wykonano dodatkowe stropy dekoracyjne, wprowadzono urządzenia oświetleniowe oraz zamontowano instalację wentylacji nawiewno-wyciągowej. W 1990 roku Muzeum Lenina zlikwidowano a budynek przeznaczono na Muzeum Polskich Ruchów Niepodległościowych i Społecznych którego nazwę zmieniono w 1991 roku na Muzeum Niepodległości.

W budynku, od momentu zorganizowania w nim Muzeum Niepodległości, realizowano szereg prac remontowych o ograniczonym zakresie. Wymieniono stolarkę okienną, wykonano częściową izolację części podziemnej, wymieniono obróbki blacharskie.

7.3 Informacje ogólne – analiza formy architektonicznej

Budynek pałacu składa się z korpusu o dwóch kondygnacjach nadziemnych, opisanego na planie prostokąta, prostopadłych do niego skrzydeł bocznych oraz dwukondygnacyjnych wieżyczek alkierzowych w narożach obiektu, połączonych za pomocą dwukondygnacyjnych łączników.

Korpus posiada w dwa ryzality - od strony frontowej założony na planie owalu oraz założony na prostokącie, od strony ogrodowej. Korpus zwieńczony wysokim dachem mansardowym, skrzydła boczne nakryte dachami dwuspadowymi a alkierze dachami kopulastymi w formie. Dachy płaskie nad łącznikami pełnia funkcję tarasów zewnętrznych. Obiekt obecnie częściowo podpiwniczony. Zgodnie z istniejącymi przekazami ustnymi z okresu odbudowy pałacu, część niedostępnych dzisiaj piwnic, zasypano gruzem podczas prac budowlanych, realizowanych w latach czterdziestych XX wieku. Od strony wschodniej, na poziomie parteru, taras zewnętrzny.

Elewacje posiadają bogaty wystrój, na który składają się ryzality, kolumny, boniowania, obramienia okienne, obdasznice, podokienniki, gzymsy, w tym wieńczący, balustrady oraz różnorodny charakter otworów okiennych i drzwiowych. Część otworów okiennych, w tym w alkierzach od strony północnej i południowej (na obu kondygnacjach), zostało zamurowanych.

7.4 Informacje ogólne – obecny układ przestrzenny i funkcjonalny, dostępność dla osób niepełnosprawnych

(w oparciu o obserwacje własne oraz dokumentację wymienioną w punkcie 5.2 a)

7.4.1 Piwnica.

W piwnicy znajdują się pomieszczenia gospodarcze, techniczne. Od strony wschodniej umieszczono warsztat, a w północno-wschodnim narożniku węzeł cieplny.

7.4.2 Parter.

Główne wejście do pałacu znajduje się od strony zachodniej. Od wejścia głównego, przez przedsionek, wchodzi się do holu. Hol na poziomie parteru dwupoziomowy (różnica poziomów ok. 45cm), przy czym z poziomu wyższego wychodzą biegi klatki schodowej, obsługującej hol na I piętrze. Pod schodami umieszczono szatnię oraz pomieszczenie ochrony. Na osi owalnego holu głównego, urządzono salę kinową ze sceną. Sale boczne, przylegające do sali kinowej, przeznaczone na pomieszczenia magazynowe. Pozostałe pomieszczenia pełnią funkcję pomieszczeń biurowych. Pierwotnie większe pomieszczenia podzielono tworząc układ korytarzowy, z pokojami zlokalizowanymi wzdłuż elewacji.

7.4.3 I piętro.

Na I piętrze umieszczono sale ekspozycyjne. Połączone są one w układzie amfiladowym. Pomieszczenia związane z ekspozycją przewidziano również w alkierzach od strony ogrodowej. W alkierzach od strony frontowej znajdują się klatki schodowe oraz pomieszczenia biurowe. Sale ekspozycyjne są dostępne z holu I piętra, obsługiwanego przez główną klatkę schodową.

I piętro łączników (półpiętro), łączących alkierze, zajmują pomieszczenia biurowe, sanitariaty oraz klatki schodowe, tzw. boczne.

7.4.4 Poddasze.

Poddasze w większej części zajmują pokoje biurowe pracowników administracji Muzeum. W części środkowej zlokalizowano bibliotekę, w tym magazyn księgozbioru. Część powierzchni zajmują także pomieszczenia magazynowe.

7.4.5 Wejścia do budynku.

Główne wejście do budynku, znajdujące się od strony zachodniej, połączone jest ze skwerem zlokalizowanym pomiędzy torowiskami, przylegającymi do jezdni Alei Solidarności. Przed głównym wejściem schodek kamienny. Boczne wejścia, od strony północnej i południowej, poprzedzone schodkami i spocznikiem. Schody i spocznik z posadzką kamienną i balustradą z elementów betonowych. Od strony ogrodowej, wejście na taras przez okna balkonowe Sali kinowej. Dodatkowo wejście do piwnicy, połączone z poziomem terenu za pomocą schodków zewnętrznych (zrealizowane w latach siedemdziesiątych XX wieku).

7.4.6 Podział na kondygnacje użytkowe.

Budynek składa się z dwóch kondygnacji nadziemnych oraz poddasza użytkowego. Obiekt posiada częściowe podpiwniczenie.

7.4.7 Komunikacja pionowa.

W budynku zlokalizowano trzy klatki schodowe. Główna - umieszczona w owalnym ryzalicie, łączy parter obiektu z holem umieszczonym na I piętrze przed salami ekspozycyjnymi. Parter jest połączony z poddaszem za pomocą skomplikowanego systemu lokalnych klatek schodowych i przejść, umieszczonych częściowo we frontowych alkierzach, a częściowo w dwukondygnacyjnych łącznikach bocznych .

Dostęp do piwnicy zapewniają zabiegowe klatki schodowe umieszczone na parterze łączników alkierzy.

Budynek nie jest wyposażony w windy towarowe lub osobowe.

7.4.8 Cyrkulacja zbiorów między kondygnacjami.

W budynku nie zapewniono właściwej drogi do przewożenia zbiorów pomiędzy kondygnacjami.

Jedyną możliwością wprowadzenia zbiorów większych gabarytowo do sal ekspozycyjnych na I piętrze zapewnia reprezentacyjna, główna klatka schodowa.

7.4.9 Dostępność dla osób niepełnosprawnych.

Budynek nie jest dostępny dla osób niepełnosprawnych. Bariera architektoniczna, w postaci schodka przed wejściem głównym, uniemożliwia samodzielny dostęp z zewnątrz. Różnica poziomów w holu głównym nie pozwala na samodzielny dostęp do sali kinowej oraz innych pomieszczeń zlokalizowanych na parterze. Lokalizacja ekspozycji na I piętrze, które jest dostępne jedynie za pomocą reprezentacyjnej klatki schodowej, wyklucza możliwość obejrzenia zbiorów przez osoby niepełnosprawne. W budynku brak toalety dostosowanej do potrzeb osób niepełnosprawnych.

7.4.10 Hol główny.

Hol główny, łącznie z klatką schodową oraz holem na I piętrze, jest najbardziej reprezentacyjną przestrzenią obiektu. Ściany oraz sufity są dekorowane rozbudowanymi sztukateriami. Przestrzeń wzbogacono za pomocą kolumn, nisz i pilastrów. Posadzka wykończona kamieniem z indywidualnie projektowanym wzorem geometrycznym. Barijerki schodów, wykonane jako kute z metalu o bogatym rysunku.

7.5 Obecna funkcja obiektu

Budynek w całości przeznaczony jest na Muzeum Niepodległości. W obiekcie znajdują się powierzchnie ekspozycyjne, magazynowe i biurowe, związane z działalnością muzeum.

7.6 Podstawowe parametry budynku:

- powierzchnia działki:

Działka nr 27/2 3487 [m²],

- powierzchnia zabudowy: 1003,34 [m²],

- kubatura: 18876,2 [m³],

- powierzchnia użytkowa: 2388,4 [m²],

7.7 Opis techniczny stanu istniejącego

(w oparciu o obserwacje własne oraz dokumentację wymienioną w punkcie 5.2 a), b), c), f))

7.7.1 Ściany piwnic

Ściany fundamentowe (wg. odkrywek opisanych w dokumentacji archiwalnej z 1975 roku oraz wykonanych przez Makrobudomat w 2016 roku), są posadowione ok. 40 cm poniżej poziomu piwnic. Głębokość posadowienia wynosi od 240 do 300 cm. Pierwotne zabezpieczenie przeciwwilgociowe ścian w postaci odległej o 18 cm od ściany fundamentowej, ścianki ceglanej, otynkowanej, pokrytej jedną warstwą papy na lepiku. Przestrzeń pomiędzy wypełniono gruzem z piaskiem i ziemią. Zgodnie z projektem z 1975 roku, autorstwa J. Brabandera, w 1977 roku, od strony zachodniej i wschodniej (z ominięciem ryzalitu południowo-wschodniego), wykonano ściankę osuszającą ze szczeliną wentylowaną. Ścianka osuszająca posadowiona na poziomie ok. 210 cm poniżej poziomu terenu. Wierzch przykryto płytkami betonowymi. Ściankę zaizolowaną za pomocą jednej warstwy papy na lepiku. Na podstawie projektu z 2006 roku, zaplanowano wykonanie izolacji przeciwwodnej ściany fundamentowej za pomocą masy bitumniczno-polimerowej oraz naprawę części istniejących ścianek przeciwwodnych.

Ściana fundamentowa nie posiada izolacji termicznej.

Nie stwierdzono istnienia izolacji poziomej przeciwwodnej w warstwach podłogi piwnicy.

7.7.2 Posadzki piwnic

Betonowe.

7.7.3 Schody w piwnicy

Schody betonowe.

7.7.4 Ściany konstrukcyjne nadziemia

Ściany zewnętrzne wykonane w technologii tradycyjnej, murowane z cegły pełnej na zaprawie cementowo-wapiennej. Część murów piwnic oraz parteru zachowanych jako oryginalne (sprzed II wojny). Ściany zewnętrzne o różnej grubości, zawierającej się w zakresie 58-69,0 cm. Ściany nie posiadają izolacji termicznej.

Ściany wewnętrzne wykonane w technologii tradycyjnej, murowane z cegły pełnej na zaprawie cementowo-wapiennej, o różnej grubości, zawierającej się w zakresie 30-125,0 cm. Pomieszczenia powstałe w wyniku wtórnych podziałów, wydzielone za pomocą ścian o grubości 10-15,0 cm.

7.7.5 Detale elewacyjne i tynki zewnętrzne

Ściany tynkowane tynkiem cementowo - wapiennym, malowane. Cokół oraz pilastry w formie obelisków na poziomie 1 piętra na ryzalicie zachodnim wykonane z piaskowca.

7.7.6 Stolarka okienna

W trakcie powojennej odbudowy, w obiekcie zostały zamontowane drewniane okna w konstrukcji skrzynkowej. W trakcie kilkudziesięciu lat eksploatacji uległy zużyciu. Nie spełniały również norm w zakresie izolacyjności cieplnej. W trakcie eksploatacji obiektu część okien wymieniono na PCV (piwnica-3 szt., parter-4 szt., poddasze-9 szt.).

W 2005 roku podjęto działania zmierzające do wymiany wyeksploatowanych okien. Zaplanowano wymianę wszystkich okien, również tych zrealizowanych jako PCV, na okna skrzynkowe, wykonane z litego drewna sosnowego, klejonego trójwarstwowo. Konstrukcja okien miała składać się z trzech podstawowych elementów: skrzynki tworzonej przez ościeżnicę, skrzydeł okiennych oraz zestawu szklanego. Wszystkie elementy okien w kolorze białym, matowym. W pałacu występuje 12 typów okien.

7.7.6.1 Okna szklone podwójnie.

Okna w poziomie piwnic, część okien poddasza oraz strychu wykonano jako jednoramowe z szybą zespoloną, z odtworzeniem profilowania na ramiakach, szczelinach i listwach przymykowych i ślemionach. Listwy z profilami wykonano z drewna litego. Szczeliny wykonano z drewna i naklejono obustronnie na szybę. Skrzydła okien otwierane do wewnątrz. Listwa dystansowa między szybami zestawu oraz uszczelki w kolorze białym.

7.7.6.2 Okna szklone potrójnie.

Okna w poziomie parteru i I piętra, w tym balkonowe, wykonano jako potrójnie szklone (również z uwagi na akustykę). Z uwagi na wytyczne konserwatorskie, trzecią szybę umieszczono w skrzydle okna zewnętrznego z osobną ościeżnicą, która za pomocą łączników stolarskich jest zespolona z ościeżnicą okna wewnętrznego. Na elementach okna zewnętrznego, jednoszybowego, w tym ramiakach, listwach przymykowych i ślemionach, wykonano profile analogiczne, jak na elementach okna wewnętrznego (na wzór istniejących). Szczeliny wykonano tradycyjnie, odtwarzając profil na wzór istniejącego. Skrzydła okien otwierane do środka.

Nie wymieniono do tej pory 6 szt. okien poddasza oraz okien piwnicznych.

7.7.6.3 Wywietrzniki.

W celu ułatwienia wentylacji i wietrzenia części pomieszczeń, przewidziano realizację wywietrzników. Wywietrzniki wykonano na parterze oraz I piętrze, w części prawego skrzydła okna, zamiast szyby.

7.7.6.4 Szklenie okien.

Przewidziano zastosowanie szklenia o podwyższonej izolacyjności termicznej. Zachowano wymiary netto szyb, bazując na wymiarach szyby okien istniejących.

7.7.6.5 Okucia okien.

Wykonano okucia obwiedniowe, w celu zminimalizowania widoczności elementów. Okucia mosiężne, w tradycyjnym wzorze, bez rozbudowanej dekoracji.

7.7.7 Stolarka drzwiowa zewnętrzna

Stolarka drzwiowa zewnętrzna i wewnętrzna drewniana. Skrzydła drzwi wykonano jako pełne, płycinowe. Drzwi wejścia głównego współczesne wykonane na wzór drzwi zabytkowych, w wejściach bocznych drzwi zabytkowe z bogatym profilowaniem. Drzwi zewnętrzne nie spełniają wymagań w zakresie termoizolacyjności.

7.7.8 Parapety zewnętrzne i obróbki.

Obróbki blacharskie wykonane z blachy miedzianej oraz stalowej, malowanej na kolor brązowy. Obróbki zabezpieczają gzyms wieńczący w postaci blach okapowych oraz pasów nadgzymsowych, półki gzymsu kordonowego, nadproża okien na I piętrze, gzymsy nadokiennie I piętra dwuspadowe i półkoliste, gzymsiki wsporniczków gzymsów nadokiennych, gzymsy pod oknami I piętra, gzymsy podokiennie okien niskich półokrągłych, obdasznice okien parteru oraz gzymsy podokiennie parteru.

7.7.9 Balustrady i tarasy

7.7.10 Balustrady i tarasy od strony północnej i południowej.

Balustrady po zniszczeniach wojennych, zostały odtworzone w formie barokowej, jako betonowe. Składają się z 4 słupków i 3 ażurowych przęsł. Dwa środkowe słupki zwieńczone ozdobnymi wazonami. Balustrady ulokowane na wyniosłej wandze. Posadzka tarasów wykończona za pomocą terakoty.

7.7.11 Balustrady i tarasy od strony ogrodowej.

Balustrada tarasu od strony ogrodowej wykonana z piaskowca szydłowieckiego Smiłów. Posadzka zrealizowana z płyt kamiennych 52x52cm i 49x49cm z piaskowca Szczytno o grubości 5 cm. Stopnie tarasu o szerokości 35 cm, grubości 15 cm wykonane z płyt piaskowca o różnej długości wykonane także z piaskowca Szczytno. Płyty o różnej długości zamontowano mijankowo.

W latach 70-tych XX wieku wykonano remont schodów na podstawie projektu J. Brabandera.

7.7.12 Dach

Nad zasadniczą częścią pałacu-korpusem, wysoki dach mansardowy. Nad alkierzami, dachy w formie kopulastej. Wieżba dachowa drewniana. Nad zasadniczą częścią pałacu-korpusem konstrukcję dachu mansardowego stanowią drewniane wiazary kratowe. Na pozostałej konstrukcja drewniana wieszakowo-rozporowa.

Deskowanie połaci niepełne, dach pokryty blachą miedzianą.

7.7.13 Kominy

Kominy murowane z cegły pełnej na zaprawie wapiennej i cementowo-wapiennej.

7.7.14 Ściany działowe

Pomieszczenia powstałe w wyniku wtórnych podziałów, wydzielone za pomocą ścian murowanych o grubości 10-15,0 cm.

7.7.15 Strop nad piwnicą

7.7.15.1 Typ 1-strop odcinkowy nad węzłem c.o.

Konstrukcję stropu odcinkowego stanowią belki dwuteowe I190 w rozstawie co 139-140 cm oraz płyta ceglana o grubości 13 cm. Na łukowych odcinkach płyty ceglanej warstwa gruzu ceglanego, na którym umieszczono legary 10x10cm w rozstawie co 100 cm. Na legarach ślepa podłoga z desek o grubości 3,8 cm, na ślepej podłodze klepka dębowa o grubości 2,2 cm.

7.7.15.2 Typ 2-strop odcinkowy nad pomieszczeniem przyległym do węzła c.o.

Konstrukcję stropu odcinkowego stanowią belki dwuteowe I160 w rozstawie co 131 cm oraz płyta ceglana o grubości 13 cm. Na łukowych odcinkach płyty ceglanej zalega warstwa gruzu ceglanego, o grubości ok. 10 cm. Na warstwie gruzu wylewka cementowa o grubości 5 cm, do której klejona jest klepka dębowa o grubości 2,2 cm.

7.7.15.3 Sklepienie w piwnicy-typ 1.

Sklepienie wykonane z cegły ceramicznej na pół cegły, warstwa o grubości 13 cm. Nad płytą ceglana sklepienia gruz ceglany o grubości ok. 9,0 cm, na którym posadowiono płytę betonową o grubości 10 cm. Do płyty klejona klepka dębowa o grubości 2,2 cm. Pachwiny łuków wypełnione suchą gliną. Podpory o wysokości ok. 130 cm w rozstawie co 782 cm. Strzałka łuku ok. 237 cm.

7.7.15.4 Sklepienie w piwnicy-typ 2.

Sklepienie wykonane z cegły ceramicznej na całą cegłę, warstwa o grubości 27 cm. Nad płytą ceglana sklepienia gruz ceglany o grubości ok. 33,0 cm, na którym umieszczono wylewkę cementową o grubości 5 cm. Do wylewki klejona klepka dębowa o grubości 2,2 cm. Pachwiny łuków wypełnione suchą gliną. Podpory o wysokości ok. 130 cm w rozstawie co 326 cm. Strzałka łuku ok. 108 cm.

7.7.16 Stropy nad parterem, 1 i 2 piętrem

7.7.16.1 Strop nad I piętrem.

Zasadniczą konstrukcję stropu stanowią stalowe belki dwuteowe I400, w rozstawie co 100 cm, wraz z płytą ceglana opartą na dolnych półkach belek. Płyta typu półciężkiego jest wykonana z cegieł pełnych zwykłych, ułożonych w sposób żeberkowy (1 cegła na płasko, 2 cegły na rąb). Ponad płytą znajduje się warstwa o grubości około 6 cm, wykonana z tłucznia ceglanego. Deski o grubości 3,2 cm, stanowiące warstwę podkładową (ślepa podłoga) pod parkiet dębowy grubości 2,2 cm, spoczywają bezpośrednio na górnych półkach belek stalowych lub legarach drewnianych 5x8 cm, opartych na ceglanej płycie stropowej. Sufit

tynkowany tynkiem o grubości 2,0 cm. W ramach odkrywki przeprowadzonej w 1983 roku nie stwierdzono korozji belek nośnych lub uszkodzeń stropowej płyty ceglanej. Odkrywkę wykonano nad salą ekspozycyjną na I piętrze.

7.7.17 Klatki schodowe

Klatka schodowa „A” – schody wachlarzowe, dwa biegi rozmieszczone symetrycznie względem dłuższej osi holu głównego, schody żelbetowe wykończone kamieniem. Balustrada biegów żelazna, kuta, z pochwytem drewnianym, balustrady spoczników na 1 piętrze pełne, murowane.

Klatki schodowe boczne – żelbetowe, wykończone posadzką lastrykową, balustrady stalowe z pochwytemi drewnianymi.

7.7.18 Wykończenie wnętrza

Piwnice:

Na części ścian piwnic tynki wapienne i cementowo – wapienne. Posadzki betonowe. Drzwi drewniane i stalowe, współczesne.

Parter:

Tynki wewnętrzne na ścianach i sufitach cementowo – wapienne. Ściany i stropy w części Ściany i sufity malowane farbami emulsyjnymi. W części pomieszczeń opracowanie sztukatorskie w postaci gzymsów, płycin sufitów i portali drzwiowych oraz dodatkowo kolumn i płycin ściennych (hol).

Posadzki – w holu wejściowym posadzka kamienna, z indywidualnym, geometrycznym wzorem, współgrająca z kamiennym wykończeniem schodków pomiędzy poziomami holu na parterze; w pozostałych pomieszczeniach, poza sanitarnymi, klepka dębowa lakierowana, o prostym sposobie ułożenia;

Stolarka drzwiowa drewniana, część drzwi (oznaczone na rzutach DZ) z dekoracyjnym profilowaniem skrzydeł i ościeżnic.

UWAGA: część drzwi zabytkowych demontowanych w związku z rozbiórką stropów alkierzy zachodnich, należy przełożyć w nowe miejsca. Szczegóły lokalizacji wg rzutów.

1 Piętro:

Tynki wewnętrzne na ścianach i sufitach cementowo – wapienne. Ściany i stropy w części Ściany i sufity malowane farbami emulsyjnymi. W części pomieszczeń opracowanie sztukatorskie w postaci gzymsów, płycin sufitów i portali drzwiowych oraz dodatkowo pilastrów i płycin ściennych (hol i sala balowa).

Posadzki - w holu przed salami ekspozycyjnymi posadzka kamienna, z indywidualnym, geometrycznym wzorem, współgrająca z kamiennym wykończeniem schodów wiodących na I piętro z holu wejściowego na parterze; w pozostałych pomieszczeniach, poza sanitarnymi, klepka dębowa lakierowana, o prostym sposobie ułożenia; schody boczne wykończone lastryko;

Stolarka drzwiowa drewniana, część drzwi (oznaczone na rzutach DZ) z dekoracyjnym profilowaniem skrzydeł i ościeżnic.

Poddasze:

Tynki wewnętrzne na ścianach i sufitach wapienne i cementowo – wapienne. Ściany i sufity malowane farbami emulsyjnymi w kolorze białym.

Posadzki - klepka dębowa lakierowana, o prostym sposobie ułożenia; schody boczne wykończone lastryko.

Drzwi drewniane współczesne, malowane na biało.

7.7.19 Elementy wyposażenia i instalacje

Budynek jest wyposażony w następujące instalacje: elektryczną, wodno-kanalizacyjną, centralnego ogrzewania,

7.8 Ocena stanu technicznego budynków

(w oparciu o obserwacje własne oraz dokumentację wymienioną w punkcie 5.2 a), b), c) ,f))

7.8.1 Ściany piwnic

Stan dobry, miejscowe ślady zawilgoceń, brak izolacji poziomej i termoizolacji.

7.8.2 Posadzki piwnic

Stan średni, brak izolacji poziomej.

7.8.3 Schody w piwnicy

Stan dobry.

7.8.4 Ściany konstrukcyjne nadziemia

Stan dobry.

7.8.5 Elewacje

Elewacje w stanie średnim.

Cokół

Stan techniczny według „Programu prac remontowo – konserwatorskich elementów architektonicznych kamiennych wystroju elewacji oraz sztukaterii i posadzki we wnętrzu”

Parter i pierwsze piętro

Lokalne uszkodzenia tynków oraz zarysowania widoczne szczególnie na zacienionych fragmentach elewacji (północny wschód i północny zachód) oraz przy niektórych obróbkach gzymsu koronującego i gzymsów nadokiennych. Odkrywki wykazały powierzchniowy charakter spękań.

Poważniejsze uszkodzenia wraz z odspojeniami fragmentów tynków występują nad cokołem (w pasie wys. do ok. 50cm). Spowodowane głównie podciąganiem kapilarnym wody opadowej.

Stan wyprawy malarskiej (liczne zabrudzenia, złuszczenia, podatność na zawilgocenie) sugeruje małą efektywność technologii jaka została zastosowana.

7.8.6 Stolarka okienna

Okna w większości wymienione w ostatnich latach w stanie zadowalającym. W większości występują uszkodzenia dolnej części ościeżnicy spowodowane niewłaściwym zamontowaniem podokienników blaszanych.

Okna nie wymienione w stanie niezadowalającym.

7.8.7 Stolarka drzwiowa zewnętrzna

Drzwi wejścia głównego w stanie dobrym, w wejściach bocznych w stanie złym – silne uszkodzenia powłok malarskich, miejscowe ubytki drewna.

7.8.8 Parapety zewnętrzne i obróbki

Miedziane i z blachy stalowej ocynkowanej, wykonane w nieprawidłowy sposób – bez wywinięć na ścianę i podcięć tynku, są jedną z głównych przyczyn zawilgocenia ścian zewnętrznych i destrukcji tynków.

7.8.9 Balustrady i tarasy

Balustrada stalowa tarasu frontowego – powierzchniowo skorodowana i mocno zabrudzone. Betonowe balustrady tarasów bocznych i schodków bocznych w stanie złym.

Szczegółowy opis wg programu konserwacji elementów kamiennych.

Posadzki tarasów w stanie zadowalającym, jednak na tarasach bocznym nieprawidłowo wykonane cokoły powodują uszkodzenia tynku.

7.8.10 Dach

Nad korpusem, widoczne uszkodzenia więźby, w tym:

1/mechaniczne, spowodowane podcinaniem oraz wycinaniem elementów więźby lub ich fragmentów w trakcie realizacji (lata 50-te XX wieku), nieistniejącej obecnie instalacji wentylacyjnej;

2/mechaniczne, spowodowane umiejscawianiem na więźbie elementów instalacyjnych (np. zbiornik CWU);

3/spowodowane poprzez zalewanie więźby wodą opadową-nacieki, fragmenty podlegające rozkładowi brunatnemu, fragmenty zaatakowane przez grzyby, w tym:

-grzyb składowy,

-grzyb domowy właściwy,

-grzyb podstawkowy.

Deskowanie połaci o wilgotności sprzyjającej rozwojowi grzybów domowych. Stwierdzono brak paroizolacji oraz izolacji termicznej. Brak warstw izolacyjnych sprzyja kondensacji pary wodnej na blasze, a co za tym idzie, stałemu narażeniu więźby dachowej na zamakanie. Stwierdzono lokalne nieszczelności blaszanego pokrycia dachu.

Dach wyposażony w rynny, odprowadzające wodę deszczową z połąci dachowych, poprzez rury spustowe (ø15 cm), prowadzone na elewacji (12 szt.), do kanalizacji miejskiej.

Więźba dachowa nie jest zabezpieczona środkiem zabezpieczającym przed korozją biologiczną. Więźba dachowa nie jest zabezpieczona środkiem zabezpieczającym przed rozprzestrzenianiem ognia. Część elementów więźby nie okorowana.

7.8.11 Kominy

Kominy są w stanie zadowalającym.

7.8.12 Ściany działowe

Ściany murowane w stanie dobrym.

7.8.13 Stropy

Wszystkie stropy w stanie dobrym.

7.8.14 Klatki schodowe

Klatka schodowa „A” – konstrukcja w stanie dobrym.

Klatki boczne – konstrukcja w stanie dobrym.

7.8.15 Wykończenie wnętrz

Piwnice:

Tynki ścian i sufitów w stanie zadowalającym.

Stolarka i ślusarka w większości w stanie złym.

Parter i 1 piętro:

Posadzka kamienna holu – stan według „Programu prac remontowo – konserwatorskich elementów architektonicznych kamiennych wystroju elewacji oraz sztukaterii i posadzki we wnętrzu”

Posadzki drewniane – stan zróżnicowany, podłogi na korytarzach i w magazynach wykazują znaczny stopień zużycia.

Ściany i sufity – tynki w stanie dobrym

Stolarka drzwiowa – stan dobry, miejscowe uszkodzenia powłok lakierniczych, drobne ubytki.

Poddasze:

Podłogi drewniane w stanie zadowalającym. Ściany i sufity – w stanie zadowalającym, miejscowe ślady zawilgoceń.

7.8.16 Elementy wyposażenia i instalacje

Instalacja wentylacji mechanicznej

Instalacja wentylacji mechanicznej w budynku została zdemontowana najprawdopodobniej ze względu na jej zły stan techniczny. Występują jedynie elementy starych układów wentylacyjnych jak też częściowo przebiecia pod kanały wentylacyjne. W budynku wykonana była instalacja wentylacji mechanicznej na potrzeby wentylacji pomieszczeń obecnie wykorzystywanych jako biurowe i ekspozycyjne. Dla pozostałych pomieszczeń przewidziana była wentylacja grawitacyjna. Układ wentylacji mechanicznej składał się z zestawu wentylatorów nawiewnych zlokalizowanych w piwnicy oraz wywiewnych, zlokalizowanych na poddaszu. Zastosowano czerpnię terenową dostarczającą do obiektu powietrze poprzez komorę kurzową. Wyrzutnie pierwotnie były wkomponowane w otwory okienne na poddaszu. Zgodnie ze stanem zastałym instalacja wentylacji mechanicznej została zdemontowana, wraz ze wszystkimi urządzeniami. Jedynie w obszarze piwnicy i poddasza pozostały szczątkowe odcinki kanałów wentylacyjnych i przebiecia pod nie.

Instalacja wod.-kan.

Na przyłączy wodociągowym zamontowany jest wodomierz o przepływie nominalnym 10m³/h. Przyłącze wody jest wspólne na potrzeby bytowe i pożarowe. Instalacja w budynku jest rozdzielona oddzielnie p.poż, oddzielnie woda bytowa, natomiast nie zaobserwowano zabezpieczenia instalacji pożarowej przed niekontrolowanym wypływem na wodzie bytowej. Zgodnie z dokumentacją archiwalną oraz inwentaryzacją budynek nie posiada instalacji ciepłej wody użytkowej. Podgrzew wody jest realizowany w elektrycznych przepływowych podgrzewaczach wody, zlokalizowanych przy umywalkach, w szafkach podumywalkowych lub na ścianie.

Piony kanalizacji sanitarnej prowadzone w obrębie pomieszczeń wykonane są z rur kanalizacyjnych żeliwnych, częściowo PVC. Połączenia rurociągów na kielichy. Piony zakończone rurą wywiewną wyprowadzoną nad dach lub zaworem napowietrzającym w przestrzeni nieużytkowego poddasza. Na pionach kanalizacyjnych widoczne są rewizje. Zgodnie z mapą kanalizacja z budynku odprowadzona jest do istniejącego kanału ogólnospławnego 1100/600. Ze względu na prowadzenie leżaków kanalizacji sanitarnej i deszczowej pod posadzką piwnicy nie jest możliwa ich dokładna inwentaryzacja. Widoczne są jedynie elementy poziomów i pionów w części piwnicznej budynku.

Instalacja c.o.

Zgodnie z dokumentacją archiwalną oraz inwentaryzacją budynek wyposażony jest w instalację c.o. w układzie dwururowym, pompowym zamkniętym. Instalacja wykonana została w systemie tradycyjnym.

Przewody centralnego ogrzewania od pomieszczenia węzła do poszczególnych pionów prowadzone pod stropem kondygnacji -1. Podejścia od pionów do grzejników w brudach ściennych. Grzejniki z zasilaniem bocznym żeliwne i aluminiowe. Przewody prowadzone ze spadkiem w kierunku pomieszczenia węzła.

W obiekcie część grzejników została wymieniona na grzejniki płytowe, członowe oraz żeberkowe jak również zmianie uległa lokalizacja pierwotnie zainstalowanych grzejników żeberkowych.

Odwodnienie instalacji w pomieszczeniu węzła oraz w najniższych punktach instalacji. Przy odwodnieniach zamontowano zawory kulowe gwintowane. W najwyższych punktach instalacji zainstalowano automatyczne odpowietrzniki Ø 15 mm z zaworem stopowym.

Instalacje elektryczne

Istniejąca instalacja elektryczna została wykonana zgodnie z przepisami i normami, które w chwili obecnej już nie obowiązują. Jest ona przestarzała i wymaga całkowitej wymiany. Układ zasilania TN-C – zasilanie po nn 230/400 VAC. Obiekt nie posiada zabezpieczeń wyłączników różnicowoprądowych,

Budynek zasilany jest jednostronnie po niskim napięciu 400 VAC. Zasilający kabel wprowadzony jest do budynku od strony południowej. Złącze kablowe oraz Główny Wyłącznik prądu znajduje się na parterze na korytarzu od strony południowej. Wyłącznik ręczny z bezpośrednim rozłączeniem toru prądowego przed układem licznikowym.. Przy wejściu głównym nie ma Przeciwpożarowego Wyłącznika Prądu.

Tablica licznikowa znajduje się w budynku na korytarzu na parterze od strony południowej. Układ licznikowy 3-fazowy, półpośredni. Przekładniki prądowe 100/5A klasa 0.5. Licznik posiada moduł zdalnego monitoringu.

Obiekt nie posiada typowej rozdzielni głównej z której rozprowadzone są poszczególne WLZ do poszczególnych Tablic administracyjnych i piętrowych. Za układem licznikowym znajduje się rozdzielnia posiadająca dwa odpływy WLZ, które następnie w układzie szeregowym zasilają poszczególne tablice elektryczne.

Tablice piętrowe montowane we wnękach na korytarzach. Posiadając zabezpieczenia w wkładką topikową GL oraz zabezpieczenia nadprądowe typu S191 o charakteryce B 16A. Zasilają poszczególne odbiory typu gniazda, oprawy oświetleniowe, wentylatory itp.

Gniazda podtynkowe, 1 fazowe 230 VAC z tzw bolcem PEN, w układzie TN-C . Oprawy oświetleniowe ze źródłem żarnikowym lub świetlówki. Sterowanie ręczne za pomocą łącznika, w korytarzach przy użyciu automatów schodowych.

Na obiekcie nie stwierdzono Głównej Szyny Uziemiającej oraz instalacji połączeń wyrównawczych.

Instalacja odgromowa wykonana za pomocą zwodów poziomych i pionowych – drut FeZn. Uziom otokowy.

Istniejący w budynku system Kontroli Dostępu obsługuje dwa przejścia na parterze oraz dwa przejścia na 1 piętrze . System czytników kart zbliżeniowej oraz zwór nad drzwiami.

System SSWiN na obiekcie jest nieczynny - uszkodzony. Centrala systemu SSWiN znajduje się w pomieszczeniu szefa ochrony na pierwszym piętrze.

Istniejący w budynku system SSP wykonany został w 1995 r. System ten dla potrzeb Muzeum musi być wymieniony, ponieważ część jego elementów nie jest adresowalna oraz nie są już produkowane czujki pożarowe z nim kompatybilne. W związku z tym, w istniejącej formie system nie jest w stanie realizować wymaganej funkcjonalności.

Centrala znajduje się na parterze przy portierni. Obok znajduje się nadajnik NOMA do zdalnego monitoringu obiektu.

Nie stwierdzono aby centrala sterowała wentylatorami, kontrolą dostępu ani innymi urządzeniami.

8. Opis stanu projektowanego

8.1 Rozwiązania funkcjonalne

Projekt koncepcyjny obejmuje swoim zakresem realizację kompleksowej strategii, zmierzającej do dostosowania d. pałacu Przebendowskich/Radziwiłłów wraz z otoczeniem do nowych funkcji kulturalnych i edukacyjnych oraz zapewnienia dostępu do obiektu dla osób niepełnosprawnych.

Projektowana przebudowa budynku umożliwi prawidłową obsługę obiektu oraz jego użytkowanie.

Wejście główne do budynku pozostawiono od strony zachodniej, na szczycie ryzalitu owalnego. Dostęp dla osób niepełnosprawnych na poziom 0.00 zapewniono poprzez odpowiednie wyprofilowanie nawierzchni przy wejściu, pozwalające zlikwidować stopień oraz zastosowanie przenośnego schodołaza umożliwiającego pokonanie 3 stopni w holu głównym. Z poziomu 0.00 przez korytarze możliwy jest dostęp do projektowanego dźwigu osobowego.

Zaplanowano uruchomienie wejść bocznych, z których wejście północne, pełnić będzie funkcję wejścia dla pracowników, a wejście południowe, zasilać będzie restaurację, zlokalizowaną na parterze.

Hol wejściowy na parterze, pełnić będzie funkcję miejsca gromadzenia się, oczekiwania. Z holu, za pomocą nowych dwóch, symetrycznie rozłożonych biegów, będzie można dostać się na kondygnację -1.

Kondygnacja -1

Na kondygnacji podziemnej zaprojektowano, w części ogólnodostępnej szatnię, salę projekcyjną na 120 miejsc i salę konferencyjną. Sala projekcyjna wykorzystywana będzie do organizacji spotkań z udziałem intelektualistów i szerokiego spektrum przedstawicieli różnych nurtów i organizacji, w ramach projektu pt. Forum Myśli Niepodległościowej i Wolnościowej. Sala ma być również miejscem, wykorzystywanym do organizacji uroczystości rocznicowych, w tym o charakterze oficjalnym/państwowym.

W celu odzyskania zasypanych fragmentów piwnic zdecydowano o ich odkopaniu a w celu uzyskania odpowiedniej wysokości pomieszczeń zaprojektowano obniżenie posadzki piwnic o ok. 1 m.

Przeprowadzone w czerwcu 2016 badania geofizyczne wykazały pod posadzkami parteru w miejscach niedostępnych z poziomu piwnic, leżących w obrysie budynku anomalie typowo odpowiadające zasypanym piwnicom. Prawdopodobny poziom posadzki określono na ok. 3,0 m pod poziomem podłogi parteru.

Poza tym w podziemiach będą się znajdować, tak jak dotychczas pomieszczenia techniczne i magazynowe.

Zdecydowano o uporządkowaniu układu klatek schodowych, zlokalizowanych w bocznych częściach budynku. Zaprojektowano wyburzenie istniejących i zastąpienie ich nowymi, spełniającymi przepisy w zakresie zgodności z Warunkami Technicznymi oraz przepisami w zakresie ochrony ppoż. Nowe klatki schodowe, w prosty sposób komunikujące poziomy od -1 do +3, zaplanowano w alkierzach frontowych. Klatki schodowe wyposażono w dusze doświetlające, w duszy klatki C zaprojektowano dźwig osobowy przystosowany do przewozu osób niepełnosprawnych, umożliwiający im dotarcie do wszystkich poziomów ogólnodostępnych w budynku. Klatka B o poszerzonych biegach i spocznikach będzie umożliwiała okazjonalny ręczny transport większych eksponatów na 1 piętro (zamiast użycia klatki reprezentacyjnej).

Na poziomie -1 zaprojektowano również umieszczenie części zaplecza kawiarni/restauracji, zlokalizowanej na parterze oraz magazyn sklepu muzealnego.

Parter.

Na parterze umieszczono zespół wejścia głównego z holem wejściowym (górnym hol). W sąsiedztwie holu zlokalizowano wydzielone ściankami szklanymi niepełnej wysokości boksy

kasy i informacji, oraz ochrony i monitoringu. Przy wejściu bocznym południowym zorganizowano toaletę dla niepełnosprawnych (na drodze łączącej hol główny z windą na klatce KC). Sala znajdująca się na osi holu wejściowego, pełnić będzie rolę sali ekspozycyjnej wielofunkcyjnej- ekspozycja stała z możliwością wykorzystania na imprezy okolicznościowe. W południowo-wschodnim narożniku budynku, zaplanowano umieszczenie restauracji/kawiarni z zapleczem kuchennym w alkierzu południowo – wschodnim . Restauracja jest dostępna z holu wewnętrznego oraz za pomocą niezależnego dojścia, skomunikowanego z południowym wejściem bocznym. Przewidziano możliwość korzystania z zewnętrznego tarasu przylegającego do sali wielofunkcyjnej w czasie imprez . Pozostałe sale wokół holu głównego przeznaczono na sale ekspozycyjne (w jednej z nich mieścić się będzie sklep muzeum).

W północnym trakcie bocznym ulokowano pomieszczenia biurowe.

Zaplecze Sali gastronomicznej

Zaplecze ulokowano na dwóch poziomach – w piwnicy i na parterze w alkierzu południowo – zachodnim. Poziomy połączone ze sobą istniejącymi schodami służącymi wyłącznie do komunikacji w obrębie zaplecza. Wejście z zewnątrz przez drzwi w elewacji południowej.

W piwnicy zaprojektowano pomieszczenie socjalne dla pracowników wraz z sanitariatem i magazynem. Na parterze – kuchnię, wydzieloną zmywalnię, połączoną z salą konsumpcyjną okienkiem podawczym. W obrębie Sali konsumpcyjnej zostanie umieszczony ciąg barku kawowego. Kuchnia umożliwi przygotowanie potraw gorących, częściowo z półproduktów.

I piętro.

Na „niskim” I piętrze (półpiętro), dostępnym za pomocą bocznych klatek schodowych (KB i KC), zorganizowano pomieszczenia biurowe oraz węzły sanitarne, obsługujące te pomieszczenia.

Na „wysokim” I piętrze, przewidziano likwidację wtórnych podziałów i aranżację, całej, nie zajętej przez komunikację pionową, przestrzeni, na potrzeby ekspozycyjne. W holu I piętra przewidziano realizację ekspozycji czasowej, w pozostałych salach - ekspozycję stałą muzeum.

Poddasze.

W ramach poddasza, oznaczonego w projekcie jako poziom +2, +3, +4, zaplanowano realizację pomieszczeń biurowych i administracyjnych, przeznaczonych dla pracowników MN. Ze względu na uwarunkowania istniejącej przestrzeni poddasza oraz przy uwzględnieniu charakteru pracy użytkowników pomieszczenia biurowe na poddaszu należy traktować jako pomieszczenia pracy czasowej (do 4 godz.).

Skoncentrowanie funkcji biurowej w jednym miejscu, pozwoli na zwolnienie powierzchni na parterze i przeznaczenie jej na cele obsługi zwiedzających oraz usprawnienie komunikacji wewnętrznej między pracownikami. Należy również podkreślić, że nowe pomieszczenia biurowe odpowiadać będą współczesnym standardom, obowiązującym w tym zakresie, w opozycji do stanu obecnego.

8.2 Projektowana przebudowa układu konstrukcyjnego

Zasadniczy układ konstrukcyjny budynku pozostanie bez zmian. Ze względu na projektowane obniżenie posadzki piwnic, w celu uzyskania odpowiednich wysokości użytkowych należy wykonać podbicie części ścian fundamentowych wg technologii opisanej w części konstrukcyjnej.

Projektowane odkopanie zasypanych piwnic zidentyfikowanych na podstawie badań geofizycznych wymaga rozbiórki podłóg na gruncie w części pomieszczeń parteru i wykonania nowych stopów żelbetowych nad odkopywanymi przestrzeniami.

Wykonanie nowych schodów w alkierzach zachodnich wymaga rozbiórki istniejących schodów i stropów.

Technologia wykonania ww robót konstrukcyjnych, zapewniająca odpowiednie bezpieczeństwo została opisana w części konstrukcyjnej.

8.3 Projektowany remont elewacji

W ramach inwestycji projektuje się zachowawczy remont elewacji z przywróceniem kolorystyki ustalonej na podstawie badań stratygraficznych.

8.4 Zmiana sposobu użytkowania

Projektuje się zmianę sposobu użytkowania części pomieszczeń:

STAN ISTNIEJĄCY	STAN PROJEKTOWANY
PIWNICE	
Korytarz (fragment)	Sanitariaty
Zasypane piwnice	Sanitariaty
Zasypane piwnice	Sala projekcyjna
Zasypane piwnice	Zaplecze Sali projekcyjnej
Zasypane piwnice	Sala konferencyjna
Zasypane piwnice	Zaplecze restauracji (pom. U-09-U-12)
Pom. techn.-mag.	Klatka schodowa B
Zasypane piwnice	Klatka schodowa A
Pom. techn.-mag.	Szatnia
Pom. techn.-mag.	Klatka schodowa C
PARTER	
Pom. porządkowe	Pokój Socjalny ochrony
Pom. biurowe G13 i G14	Sala wystawowa
Sala projekcyjna	Sala wystawiennicza
Pom. biurowe G07	Sala wystawiennicza
Pom. magazynowe G08	Restauracja
Pom. magazynowe G18	Sala wystawiennicza
Pom. biurowe G07	Zaplecze restauracji
Pom. biurowe G10	Klatka schodowa C
Pom. biurowe G15	Klatka schodowa B
PÓLPIETRO	
Sanitariaty	Pom. biurowe
Schody (rozbiórka)	Pom. gospodarcze
Schody (rozbiórka)	Sanitariaty
1 PIETRO	
Magazyn	Pom. biurowe
Schody (rozbiórka)	Klatka schodowa B
Pom. biurowe	Klatka schodowa B
Schody (rozbiórka)	Klatka schodowa C
Pom. biurowe	Klatka schodowa C

PODDASZE	
Schody (rozbiórka)	Klatka schodowa B
Pom. biurowe	Klatka schodowa B
Schody (rozbiórka)	Klatka schodowa C
Pom. biurowe	Klatka schodowa C

8.5 Dostęp dla osób niepełnosprawnych

Dostęp dla osób niepełnosprawnych na poziom 0.00 zapewniono poprzez odpowiednie wyprofilowanie nawierzchni przy wejściu, pozwalające zlikwidować stopień oraz zastosowanie przenośnego schodolaza umożliwiającego pokonanie 3 stopni w holu głównym. Z poziomu 0.00 przez korytarze możliwy jest dostęp do projektowanego dźwigu osobowego który obsługuje wszystkie kondygnacje ogólnodostępne.

8.6 Charakterystyka energetyczna

Dla obiektów wpisanych do rejestru zabytków sporządzenie charakterystyki energetycznej nie jest wymagane.

8.7 Informacje i dane o charakterze i cechach zagrożeń dla środowiska oraz higieny i zdrowia

Planowana inwestycja nie będzie powodować zagrożeń dla środowiska, higieny i zdrowia użytkowników remontowanego obiektu i jego otoczenia.

Odpady budowlane powstałe w wyniku remontu powinny być zagospodarowane przez wyspecjalizowaną jednostkę.

8.8 Wpływ na środowisko

Projektowana inwestycja nie oddziałuje w sposób znaczący na ludzi oraz środowisko naturalne, powierzchnię ziem, oraz wody podziemne i powierzchniowe

Inwestycja i sposób prowadzonej działalności nie został ujęty w wykazie rodzajów przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko oraz nie wymaga sporządzenia raportu o oddziaływaniu na środowisko zgodnie z Rozporządzeniem Rady Ministrów z dnia 09 listopada 2004 r. (Dz. U. nr 257, poz. 2573 z 2004r).

8.9 Zagadnienia BHP

Następujące elementy budynku nie spełniają parametrów określonych przez przepisy budowlane:

- wysokość balustrad tarasów,

8.9.1 Szczegółowy opis poszczególnych problemów wraz z przywołaniem odpowiednich paragrafów Rozporządzenia Ministra Infrastruktury w sprawie warunków technicznych, jakim powinny odpowiadać budynki i ich usytuowanie z dnia 12 kwietnia 2002 r. (Dz.U. z 2015, poz. 1422) wraz z uzasadnieniem oraz propozycjami rozwiązań zamiennych.

Dział VII § 298,

Balustrady na tarasach – frontowym i bocznych nie osiągną wysokości 110cm. Wnosimy o pozostawienie balustrady w formie istniejącej. Balkony nie będą użytkowane, będą stanowiły element dekoracyjny budynków.

Jakakolwiek forma podwyższenia balustrad (balustrada tarasu frontowego, kuta ze stali, o bogatym detalu, jest elementem oryginalnego wystroju pałacu balustrady tarasów bocznych są wykonane z betonu, z bogatym profilowaniem półki górnej i z dekoracyjnymi wazami ustawionymi na cokołach dzielących przeszła) będzie elementem obcym, wprowadzającym dysonans.

Wyjścia na balkony będą zamknięte. Otwierane będą tylko w celu bieżących konserwacji.

8.10 Zagadnienia wynikające z przepisów sanitarno – higienicznych

Zgodnie z § 73 ust. 3 Rozporządzenia Ministra Infrastruktury w sprawie warunków technicznych, jakim powinny odpowiadać budynki i ich usytuowanie z dnia 12 kwietnia 2002 r. (Dz. U. z 2015, poz. 1422) oraz § 18 ust. 2 Rozporządzenia Ministra Pracy i Polityki Socjalnej z dnia 26 września 1997 w sprawie ogólnych warunków bezpieczeństwa i higieny pracy (Dz. U. z 2003r. Nr 169 poz. 1650) Państwowy Wojewódzki Inspektor sanitarny W Warszawie wyraził zgodę na obniżenie poziomu podłogi poniżej terenu następujących pomieszczeń: U06, U14, U17, U19 decyzją DE ZNS/01648/2016 z dnia 27 czerwca 2016.

9. Dane liczbowe – stan projektowany:

9.1 Podstawowe parametry budynku:

- powierzchnia zabudowy:	1003,34	[m ²], - bez zmian,
- kubatura:	18876,2	[m ³], - bez zmian,
- powierzchnia użytkowa:	2559,63	[m ²]

9.2 Zestawienie powierzchni:

PIWNICE - ZESTAWIENIE POMIESZCZEŃ I POWIERZCHNI

ozn.	nazwa pomieszczenia/pow.	pow. m ²
U01	klatka schodowa C	14,80
U02	pom. porządkowe	3,66
U03	korytarz	6,46
U04	magazyn	7,02
U05	magazyn	12,05
U06	szatnia	38,56
U07	pom. techniczne	7,40
U08	klatka schodowa	10,10
U09	korytarz	8,65
U10	magazyn	6,0
U11	pom. socjalne	4,82
U12	sanitariaty	4,43

U13	korytarz	19,80
U14	sala konferencyjna	48,24
U15	kl. schodowa A	16,80
U16	korytarz	37,32
U17	sala projekcyjna	114,60
U18	korytarz	6,47
U19	zaplecze sali	13,27
U20	sanitariaty męskie	12,76
U21	sanitariaty damskie	15,42
U22	korytarz	6,23
U23	magazyn	24,85
U23a	magazyn	7,70
U24	pom. techniczne	32,32
U25	klatka schodowa B	14,80
U26	pom. techniczne	7,40
U27	korytarz	7,35
U28	pom. gospodarcze	4,0
U29	korytarz	19,31
U30	pom. techniczne	24,76
U31	korytarz	16,87

SUMA (powierzchnia netto) 573,69m²

PARTER - ZESTAWIENIE POMIESZCZEŃ I POWIERZCHNI

ozn.	nazwa pomieszczenia/pow.	pow. m ²
G01	kl. schodowa C	18,76
G02	pokój informatyka	4,87
G03	korytarz	6,86
G03a	przedsionek	6,00
G04	sanit. dla os. niepełnosprawnych	4,20
G05	klatka schodowa	4,20
G06	zaplecze kuchenne	26,10
G07	restauracja	79,1
G08	komunikacja	19,0
G09	sala wystawowa	52,1
G10	przedsionek	9,00
G12	hol główny - klatka sch. A	149,30
G13	sala wystawowa	114,30
G14	sala wystawowa	81,8
G15	korytarz	19,82
G16	sala wystawowa	52,94
G17	klatka schodowa B	24,4
G18	pom. socjalne ochrony	7,80
G19	korytarz	7,34
G20	przedsionek	2,8
G21	pom. ksero	7,80
G22	pom. biurowe	12,7
G23	pom. biurowe	24,40

SUMA (powierzchnia netto) 700,49m²

PÓLPIĘTRO - ZESTAWIENIE POMIESZCZEŃ I POWIERZCHNI

ozn.	nazwa pomieszczenia/pow.	pow. m2
101	klatka schodowa C	18,76
102	komunikacja	12,0
103	sanitariaty damskie	9,50
104	sanitariaty męskie	9,50
105	klatka schodowa B	8,9
106	komunikacja	6,87
107	pom. gospodarcze	8,18
108	pom. biurowe	8,18
109	pom. biurowe	12,00

SUMA (powierzchnia netto) 109,29m2

1 PIĘTRO - ZESTAWIENIE POMIESZCZEŃ I POWIERZCHNI

ozn.	nazwa pomieszczenia/pow.	pow. m2
201	kl. schodowa C	18,76
202	sala edukacyjna	24,80
203	sala ekspozycyjna 1	72,8
204	sala ekspozycyjna 2	81,0
205	sala ekspozycyjna 3 (balowa)	161,90
206	ho, główny - klatka sch. A	145,1
207	sala ekspozycyjna 4	71,9
208	sala ekspozycyjna 5	79,5
208	kl. schodowa B	24,30
210	pokój biurowy	25,35

SUMA (powierzchnia netto) 705,41m2

PODDASZE - ZESTAWIENIE POMIESZCZEŃ I POWIERZCHNI

ozn.	nazwa pomieszczenia/pow.	pow. m2
301	klatka schodowa C	18,76
302	korytarz	43,76
303	pom. biurowe	18,01
305	pom. biurowe	133,1
306	pom. socjalne	3,57
307	sanitariat	4,67
308	pom. biurowe	14,96
309	korytarz	16,78
309a	pom. biurowe	13,31
309b	pom. biurowe	8,69
309c	pom. biurowe	38,42
309d	pom. biurowe	16,52
309e	pok. wypoczynkowy	13,20

310	korytarz	19,13
310a	pom. biurowe	16,39
310b	pom. biurowe	16,54
310c	pom. biurowe	13,46
310d	pom. socjalne	7,80
310e	pom. biurowe	7,40
310f	sala konferencyjna	25,42
311	korytarz	31,12
312	pom. biurowe	14,96
313	sanitariat	5,89
314	pom. socjalne	3,57
315	pom. biurowe	6,68
316	pom. biurowe	18,05
317	korytarz	43,76
318	klatka schodowa B	24,30

SUMA (powierzchnia netto) 487,62m²

Ogółem powierzchnia użytkowa 2559,63 m²

10. Opis robót remontowych i budowlanych

Zakres elementów budynków przewidzianych do usunięcia wg wizji lokalnej, odkrywek oraz zaleceń mykologicznych:

Element	
Tynki wewnętrzne piwnic	100%
Tynki zewnętrzne	5 %
Stolarka okienna	wg zestawień
Rynny i rury spustowe	100%
Obróbki blacharskie	100%
Pokrycie dachu i deskowanie	100%
Stropy	według rysunków
Posadzki	według rysunków
Stolarka wewnętrzna	według rysunków
Tynki wewnętrzne kond. nadziemnych	20%
Ściany działowe murowane i drewniane	wg rys. wyburzeń

UWAGI OGÓLNE:

Ze względu na szeroki zakres i skomplikowanie prac oraz trudności związane z położeniem budynków wykonawca powinien w porozumieniu z nadzorem autorskim i konserwatorskim wykonać szczegółowy plan organizacji robót.

10.1 Roboty przygotowawcze

Według opisu PZT.

10.2 Roboty rozbiórkowe

- zakres robót rozbiórkowych dotyczących terenu (nawierzchnie, instalacje podziemne,) według PZT,
- zdemontować wszystkie istniejące instalacje wewnętrzne oraz wtórne elementy wyposażenia,
- wykonać rozbiórki ścian działowych przewidzianych do wyburzenia,
- zdemontować posadzki przewidziane do wymiany (piwnice całość, kondygnacje nadziemne – posadzki drewniane w pomieszczeniach biurowych, ceramiczne w sanitariatach),
- wykonać rozbiórki schodów przewidzianych do wyburzenia,
- rozbiórki stropów wykonywać zgodnie z opisem zawartym w części konstrukcyjnej,
- projektowane otwory w ścianach konstrukcyjnych oraz poszerzenia otworów istniejących wykonywać po osadzeniu nadproży

Elementy przewidziane do wyburzenia/demontażu wg rysunków AWB-01 – AWB-05.

10.3 Remont partii cokołowej elewacji

- wykonać osuszenie i izolacje murów fundamentowych wg rysunków szczegółowych i opisu technicznego,
- jednocześnie wykonać remont studzienek doświetlających (pkt 10.8),
- wykonać remont cokołu kamiennego.

10.4 Pogłębienie piwnic i nowe podłogi w piwnicach

UWAGA: zgodnie z decyzją BSKZ w czasie prac przy pogłębianiu piwnic budynku należy zapewnić nadzór archeologiczny.

- rozebrać istniejące podłogi na gruncie,
- wykonać podbicie fundamentów zgodnie z projektem konstrukcyjnym,
- wykonać nowe warstwy podłogowe wraz z kanałami instalacyjnymi i z izolacją przeciwwodną.

10.5 Odkopanie zasypanych piwnic i wykonanie nowych stropów nad piwnicami

Według części konstrukcyjnej.

10.6 Remont ścian wewnętrznych piwnic

- zdemontować elementy instalacji i wyposażenia przeznaczone do usunięcia,
- zdemontować stolarkę drzwiową,
- skuć istniejące tynki,
- wykonać odkażenie i osuszenie ścian,
- rozprowadzić instalacje podtynkowe,
- wykonać nowe tynki.

10.7 Remont stropu nad piwnicami (fragmenty stropów typu Kleina)

- skuć tynki z sufitów pomieszczeń piwnicznych

- oczyścić skorodowane stopki belek stropowych, zabezpieczyć antykorozyjnie i przeciwogniowo,
- rozprowadzić instalacje podtynkowe,
- wykonać nowe tynki.

10.8 Remont studzienek doświetlających

- zdemontować istniejące nakrywy i kraty,
- po odsłonięciu p górnych części ścian studzienek powierzchnie dokładnie oczyścić, usunąć istniejące warstwy tynków, zapraw, uszczelnień itp.
- rozebrać nawierzchnię dna studzienek,
- na ściany nanieść zaprawę uszczelniającą zgodnie z instrukcją producenta,
- wykonać nowa nawierzchnie betonowa dna ze spadkami do wpustów, osadzić wpusty odwadniające,
- ściany oraz dno pomalować farbami do betonu,
- zamontować nowe kraty zabezpieczające.

10.9 Remont ścian wewnętrznych

- zdemontować wtórne okładziny, ściany oczyścić z farb
- skuć uszkodzone, zawilgocone tynki
- rozprowadzić instalacje podtynkowe,
- wykonać nowe tynki (w miejscach uszkodzonych i rozkuć pod instalacje).

10.10 Remont konstrukcji dachu

UWAGA: remont więźby i pokrycia dachu zaleca się wykonać w pierwszej kolejności – przed rozpoczęciem remontu elewacji i wnętrz. Prace należy prowadzić etapami, należy wykonać tymczasowe zadania zabezpieczające przed opadami.

- rozebrać pokrycie dachu, deskowanie,
- dokonać oceny elementów więźby i konserwować zgodnie z zaleceniami opinii mykologiczno – budowlanej,
- wykonać wzmocnienia uszkodzonych elementów zgodnie z częścią konstrukcyjną,
- wykonać remont kominów w przestrzeni poddasza – oczyszczenie z tynków, renowacje spoinowania i nowe tynki,
- wykonać konstrukcję wsporczą pod centrale i agregaty wentylacji mechanicznej,
- wykonać nowe deskowanie
- wykonać nowe warstwy dachowe i obróbki (pkt 10.20),
- ułożyć izolację z wełny mineralnej i paraizolację,
- wykonać nowe zabudowy połączeń dachu i elementów więźby w odpowiednich klasach odporności ogniowej

UWAGA – SZCZEGÓLNE ZALECENIA DOTYCZĄCE REMONTU PODDASZA:

Wszystkie materiały z rozbiórki nie mogą być składowane na stropach. Materiały do murowania powinny być dostarczane tylko w ilości niezbędnej do bieżącej pracy. Nie wolno nadmiernie obciążać stropów.

Należy zachować wymagane kryteria ochrony przeciwpożarowej. Prace wykonywać pod ciągłym nadzorem. W trakcie wszystkich prac na poddaszu stanowiska wyposażać dodatkowo w podręczny sprzęt gaśniczy.

10.11 Roboty stanu surowego – projektowane stropy, biegi schodów

- elementy żelbetowe wykonać zgodnie z projektem konstrukcyjnym,
- wykonać nowe warstwy posadzkowe.

10.12 Roboty stanu surowego – nowe nadproża i ściany działowe i zamurowania

- osadzić projektowane nadproża
- wymurować projektowane ściany działowe, osadzić nadproża nad otworami
- zamurować niewykorzystywane otwory, wykonać przemurowania w części otworów okiennych parteru

10.13 Remont elewacji

- zdemontować istniejące rury spustowe, obróbki, oprawy oświetleniowe, okablowanie i inne elementy mocowane do elewacji,
- wykonać naprawy pęknięć murów, technologia napraw wg projektu konstrukcyjnego,
- remont elewacji wykonywać zgodnie z punktem 11.15,
- zamontować nowe rury spustowe i obróbki blacharskie

10.14 Remont tarasów bocznych

- Usunąć obecne warstwy do płyty podstawowej, wykonać podcięcie tynku w miejscu proj. cokołu,
- Wykonać reprofiliację powierzchni balkonu, wyrównując wszelkie ubytki z zachowaniem odpowiednich spadków ok.2%.
- Następnie w 2 cyklach nałożyć materiał hydroizolacyjny,
- W połączenie ściana-płyta tarasu wkleić taśmę oraz przy łączeniu z obróbkami blacharskimi - taśmę butylową,
- W narożnikach oraz zastosować uszczelniacz wraz z odpowiedniej grubości sznurem polietylenowym,
- Wykonać nowe warstwy podkładowe oraz warstwę wykończeniową z płytek ceramicznych wraz z cokołem.

10.15 Remont schodów zewnętrznych bocznych

- ze schodów bocznych zdemontować okładzinę kamienną i balustrady i konserwować zgodnie z technologią opisaną w „Programie prac remontowo – konserwatorskich elementów architektonicznych kamiennych wystroju elewacji oraz sztukaterii i posadzki we wnętrzu”,
- oczyszczenie i wyrównanie podkładu za pomocą zaprawy uszczelniającej,
- ponowny montaż elementów kamiennych,
- fugowanie,
- impregnacja

10.16 Remont schodów zewnętrznych do piwnicy

- zdemontować istniejące zadaszanie,
- powierzchnie ścian i biegu dokładnie oczyścić, usunąć istniejące warstwy tynków, zapraw, uszczelnień itp.
- na ściany nanieść zaprawę uszczelniającą zgodnie z instrukcją producenta (wykonać wykopy do 50cm głębokości),
- ściany oraz stopnie pomalować farbami do betonu,
- zamontować nowy daszek wg rysunku szczegółowego,

10.17 Remont stolarki okiennej

- po demontażu podokienników wykonać remont dolnych partii ościeżnic okiennych,
- na części okien zamontować siłowniki (instalacja oddymiania klatek B i C) i wymienić okucia, okna oznaczone na rzutach.
- na części okien zamontować nawietrzaki (4 szt. - rozmieszczenie wg rysunków elewacji).

10.18 Wymiana stolarki okiennej

- demontaż obróbek parapetów zewnętrznych przy wymienianych oknach,
- demontaż parapetów wewnętrznych,
- demontaż stolarki okiennej,
- naprawa i konserwacja zdemontowanych parapetów drewnianych wewnętrznych lub wykonanie nowych na wzór istniejących,
- montaż nowej stolarki okiennej,
- montaż nowych parapetów zewnętrznych ,
- montaż parapetów wewnętrznych,
- obrobienie i wykończenie otworów.

10.19 Remont stolarki drzwiowej zewnętrznej

- zdemontować istniejącą stolarkę drzwiową,
- oczyścić z wtórnych warstw,
- konserwować zgodnie z technologią opisaną w punkcie 11.19 ,
- zamontować samozamykacze i siłowniki zgodnie z zestawieniem AWZ - 02
- zamontować ponownie i wykończyć zgodnie z technologią opisaną w punkcie 11.19,
- obrobić i wykończyć otwory,

10.20 Remont dachu

- konserwacja iglic miedzianych oraz lukarn z ozdobnym profilowaniem,
- wykonanie nowego pokrycia z blachy miedzianej, montaż obróbek na gzymsach i kominach, wokół okien dachowych i wyłazłów, montaż rynien
- montaż ław kominiarskich,
- montaż instalacji odgromowej

10.21 Roboty wykończeniowe – zabudowa ogniochronna połaci dachu i elementów drewnianych więźby

- wykonać stelaże obudów z profili stalowych
- wykonać wypełnienia z wełny mineralnej
- obudować płytami ogniochronnymi

10.22 Roboty instalacyjne

- przewiduje się wymianę wszystkich instalacji wewnętrznych w budynku.
- projektuje się wykonanie instalacji:
 - ciepłej i zimnej wody użytkowej (woda podgrzewana za pomocą centralnych podgrzewaczy elektrycznych,
 - centralnego ogrzewania,
 - kanalizacji sanitarnej,
 - wentylacji mechanicznej i klimatyzacji części pomieszczeń,
 - elektrycznych: oświetlenia, gniazd wtykowych
 - instalacja odgromowa,
 - sieci komputerowej i telefonicznej,
 - sygnalizacji pożaru,
 - dozoru wizyjnego i sygnalizacji włamania.

Rozwiązania instalacyjne wg opisów w projektach branżowych.

10.23 Remont stolarki drzwiowej przeznaczonej do zachowania

- zdemontować skrzydła drzwiowe, zdemontować klamki i zamki,
- oczyścić z istniejących wtórnych powłok lakierniczych,
- wymienić wszystkie wtórne przeszklenia,
- malować lakierami ftalowymi na kolor biały,
- zamontować samozamykacze i siłowniki zgodnie z zestawieniem AWZ-02
- podczas ponownego montażu skrzydeł skorygować osadzenie i wyregulować zawiasy
- zamontować ponownie okucia,

10.24 Renowacja posadzek drewnianych

- istniejące powłoki lakiernicze usunąć chemicznie,
- szpachlować ubytki i spoiny,
- delikatnie szlifować (2x),
- nałożyć lakier wodny nawierzchniowy,

10.25 Renowacja posadzek kamiennych

- konserwować zgodnie z technologią opisaną w „Programie prac remontowo – konserwatorskich elementów architektonicznych kamiennych wystroju elewacji oraz sztukaterii i posadzki we wnętrzu”,

10.26 Roboty wykończeniowe kondygnacji – ogólny zakres robót

- ułożyć instalacje podtynkowe, obrobić otwory i bruzdy
- wykonać nowe tynki na ścianach i sufitach (w miejscach uszkodzeń i rozkuć pod instalacje) wraz z odtworzeniem ubytków sztukaterii,

- zagruntować ściany,
- ułożyć warstwy wykończeniowe posadzek,
- osadzić ościeżnice drzwi projektowanych,
- wykonać projektowane okładziny ścienne (sala projekcyjna, sanitariaty)
- pomalować ściany i sufity,
- zamontować sufity podwieszane ,
- wykonać warstwy wykończeniowe podłóg wraz z cokolikami,
- zamontować osprzęt sanitarny i wyposażenie sanitariatów.

11. Opis rozwiązań technicznych i materiałowych

11.1 Osuszenie i odgrzybienie ścian fundamentowych oraz ścian wewnętrznych i stropu nad piwnicą

Aby istniejąca i projektowana izolacja ścian fundamentowych były w pełni skuteczne należy wykonać odgrzybienie i osuszenie ścian fundamentowych oraz wszystkich ścian wewnętrznych piwnic.

Po skuciu tynków powierzchnie ścian piwnic wewnątrz budynku odkazić za pomocą roztworu preparatu Lichenicida 264 (maks. 3% roztwór w alkoholu 99% lub acetonie). Po odkażeniu należy zbadać skuteczność dezynfekcji.

Osuszenie ścian należy wykonać w technologii termoiniekcji mikrofalowej.

11.2 Izolacja ścian fundamentowych

Uwaga: Izolacja pionowa i pozioma ścian oraz pozioma posadzki piwnic powinna stanowić rozwiązanie systemowe. Zaproponowano izolację w systemie Remmers, który może być zastąpiony systemem równorzędnym.

Izolację wykonywać dokładnie wg instrukcji producenta.

Badania geotechniczne wykazały brak zagrożenia naporu wody ze względu na niski poziom wód gruntowych. Ze względu na okresowe zagrożenia zalewaniem przez wody opadowe, niemożność dokładnego określenia stanu i skuteczności wykonanej izolacji pionowej zewnętrznej oraz planowane pogłębienie piwnic zdecydowano na wykonanie dodatkowej izolacji pionowej i poziomej aplikowanej od wewnątrz.

- Izolacja pionowa od wewnątrz: po usunięciu tynków wykonać wyrównanie nierówności podłoża: niewypełnione fugi, nierówności, zagłębienia należy uzupełnić na bazie zaprawy mineralnej Remmers Grundputz. Podłoże zagruntować. Na wyrównanym i zagruntowanym podłożu wykonujemy izolację pionową powłoką hydroizolacyjną Sulfatexschlamme.

- Wykonać izolację poziomą metodą ciśnieniową na poziomie projektowanej posadzki piwnicy, w przypadku ścian izolowanych od wewnątrz w 2 poziomach – w poziomie posadzki piwnicy i posadzki parteru, nawiercając otwory w dwóch rzędach preparatem Kiesol.

- Izolacja pozioma posadzek 2x Profi – Baudicht z warstwą rozdzielającą z folii PE. Izolacja pozioma posadzki musi łączyć się z izolacją poziomą ścian – rozwiązanie systemowe producenta.

Elementy systemu izolacji poziomej i pionowej:

Grunt i zaprawa iniekcyjna

Nie zawierający rozpuszczalnika, płynny, bardzo skuteczny, jednoskładnikowy koncentrat krzemionkowy o bardzo wysokiej skuteczności

obszary stosowania:

Składnik systemu uszczelniania budowli, używany także do prac renowacyjnych w starym budownictwie

Specjalna powłoka gruntująca i krzemionkowanie wgłębne pod szlamy uszczelniające i powłoki bitumiczne modyfikowane tworzywami sztucznymi

Powierzchniowe poprawianie odporności chemicznej i mechanicznej w zbiornikach wody pitnej, kanałach i zbiornikach oczyszczalni

Krzemionkowanie betonu jako zabezpieczenie przed substancjami agresywnymi i wilgocią wg DIN 4030, DIN 4281

właściwości:

- *Działa wzmacniająco*
- *Zwęża pory*
- *Hamuje transport soli w murze*
- *Poprawia przyczepność, odporność na ścieranie i wytrzymałość powierzchni*
- *Zwiększa odporność na chemikalia*

Warstwa wyrównawcza

Tynk wyrównawczy i magazynujący sole, spełniający wymogi instrukcji WTA

obszary stosowania:

*Do wyrównywania bardzo nierównych podłoży przed nałożeniem kolejnych warstw tynku
Tynk podkładowy magazynujący sole przeznaczony na podłoża zawilgocone i obciążone solami*

właściwości:

- *Ekstremalna zdolność magazynowania soli dzięki dużej zawartości porów aktywnych kapilarnie*
- *Porowatość ≥ 50 % obj.*
- *Wysoka trwałość w systemie tynków renowacyjnych*
- *Wysoka odporność na siarczan*
- *Przepuszczalność pary wodnej: współczynnik $\mu < 18$*
- *Produkt można nakładać pojedynczymi warstwami o grubości od 10 do 40 mm*
- *Uziarnienie ≤ 2.0 mm*
- *Wytrzymałość na ścislenie (po 28 dniach): 3,5 - 7,5 N/mm² (CS III)*

- Powłoka hydroizolacyjna

Mineralny, bardzo odporny na siarczany szlam uszczelniający do stosowania w nowym i starym budownictwie

obszary stosowania:

*Uszczelnianie wewnętrzne w istniejących piwnicach na powierzchniach obciążonych solami, także przeciw wodzie napierającej od spodu (obciążenie negatywne)
Renowacja strefy cokołowej w połączeniu z tynkami renowacyjnymi
Uszczelnianie stykających się z gruntem elementów budowli (piwnic) w nowym budownictwie przeciw wszystkim rodzajom obciążenia wodą
Odporna na ścinanie izolacja pozioma przeciw wilgoci podciąganej kapilarnie stosowana pod wznoszonymi ścianami
Stosowanie w systemie uszczelnienia wewnętrznego atestowanego przez WTA
Aprobata Techniczna ITB AT-15-3110/2008*

właściwości:

- *Szczelny wobec wody pod ciśnieniem w przypadku negatywnego obciążenia wodą*
- *Bardzo odporny na siarczany*
- *Doskonale przyczepny do podłoża i odporny na rozwarstwienie*
- *Wspomaga schnięcie dzięki przepuszczalności pary wodnej*
- *Odporny chemicznie wg DIN 4030 do stopnia agresywności „bardzo agresywny”*
- *Spełnia wymagania higieniczne dotyczące zastosowań w strefie wody pitnej (atest PZH)*

Obrzutka

Odporna na siarczany obrzutka stosowana jako warstwa szepna pod następne warstwy tynku wg WTA

obszary stosowania:

*Przygotowanie podłoża przed nałożeniem tynków mineralnych
Wyrównanie zróżnicowanej chłonności podłoża, np. na porowatej cegle, kamieniu naturalnym lub murze mieszanym
Warstwa szepna na szczelnych lub słabo chłonnych podłożach, np. na szlamach uszczelniających, betonie, szczelnej i gładkiej cegle*

właściwości:

- *Doskonała przyczepność do podłoża*
- *Spoiwo wysoce odporne na siarczany*
- *Uziarnienie $\leq 3,5$ mm*
- *Głębokość wnikania wody $h > 5$ mm*
- *Wytrzymałość na ściskanie (po 28 dniach > 6 N/mm² (CS IV)*

Zaprawa do wykonania fasety

Wysoce odporna na siarczany, szybko wiążąca szpachlówka uszczelniająca do obiektów nowobudowanych i remontowanych

obszary stosowania:

*Szybka wodoszczelna naprawa wyłomów, zagłębień, ubytków w podłożach mineralnych
Przygotowanie podłoża pod powłoki ze szlamów uszczelniających Remmers podczas prac uszczelniających w obiektach nowobudowanych i remontowanych
Wyrównywanie niewypełnionych spoin i szorstkich powierzchni muru
Do szybkiego wykonywania faset uszczelniających na połączeniach posadzek i ścian pod systemami powłok bitumicznych i szlamów*

właściwości:

- *Szybkie wiązanie*
- *Działanie uszczelniające/wodoszczelność*
- *Twardnienie bez zarysowań*
- *Bardzo wysoka przyczepność do podłoża i później nakładanych warstw*
- *W jednym cyklu roboczym można nakładać warstwy o grubości do 50 mm*
- *Odporność na siarczany*

11.3 Podłoga na gruncie w piwnicach

Układ warstw wg opisów na przekrojach.

Płyta żelbetowa oraz wieńce wzmocniające wg projektu konstrukcji.

Izolacja przeciwwodna – rozwiązanie systemowe wraz z izolacją pionową i poziomą ścian fundamentowych (p.11.2).

Układ oraz szczegóły konstrukcyjne projektowanych kanałów instalacyjnych wg rysunku AW-32.

Izolacja termiczna z polistyrenu ekstrudowanego twardego gr. 8 cm.

11.4 Remont studzienek doświetlających i schodów zewnętrznych

System naprawy betonu np. firmy Remmers lub równorzędny:

Zaprawa renowacyjna – mineralna zaprawa naprawcza do betonu

Farba do betonu – elewacyjna farba akrylowa o dobrej paroprzepuszczalności i wysokiej wodoszczelności, kolor dostosowany do koloru cokołu budynku.

11.5 Remont ścian wewnętrznych piwnic

- Skuć tynki ze ścian i stropów i wykonać tynki renowacyjne o grubości min. 2 cm .Należy zastosować materiały kompatybilne z systemem izolacji ścian i posadzek.

Zaleca się wykonanie następujących czynności:

- odsolenie,
- wykonanie izolacji pionowej (na ścianach od strony ulic)
- obrzutka z zaprawy Vorspritzmortal.
- nałożenie tynku renowacyjnego Sanierputz

Tynki wymalować farbą krzemianową. Farby silikatowe (krzemianowe) – są znacznie odporne na wilgoć niż farby na bazie wapna, a zarazem charakteryzują się prawie identyczną paroprzepuszczalnością.

Tynk renowacyjny

Odporny na siarczany tynk lekki o wysokiej przewodności kapilarnej i wysokiej zdolności magazynowania wody.

Do zastosowań wewnętrznych, także jednowarstwowo.

Obszary stosowania:

Renowacja ścian zagrożonych zaatakowaniem przez grzyby pleśniowe oraz zapobieganie procesom związanym z kondensacją wody w pomieszczeniach mieszkalnych. Stosowany do naprawy i renowacji powierzchni ścian wewnętrznych także zawilgoconych, w budynkach starych i nowych, w tym w obiektach zabytkowych. Dzięki niskiemu ciężarowi powierzchniowemu i korzystnej odkształcalności może być stosowany także na podłogach o niskiej wytrzymałości i nośności, np. w budowlach zabytkowych. Może być stosowany na wszystkich mineralnych, nadających się pod tynk materiałach i podłogach.

Właściwości:

- *Aktywny kapilarnie i otwarty na dyfuzję pary wodnej*
- *Zapobiega rozwojowi zarodników*
- *Działa termoizolująco*
- *Odporny na siarczany*
- *Nakładany pojedynczymi warstwami o grubości 20 - 50 mm*
- *Uziarnienie $\leq 2,0$ mm*
- *Niepalny materiał budowlany – klasa A1*
- *Wytrzymałość na ściskanie: $> 1,0$ N/mm² (CSI)*

11.6 Projektowane elementy konstrukcyjne – stopy i schody żelbetowe, nadproża

Stopy żelbetowe nad piwnicami – płyty krzyżowo zbrojone grubości, 20, 24, 28, 30 cm.

Stopy żelbetowe nad parterem (poziom półpiętra) - płyty krzyżowo zbrojone grubości, 10 i 12 cm.

Płyty żelbetowe biegów i spoczników schodów projektowanych grubości 13 i 18 cm.

Konstrukcje wsporcze pod urządzenia instalacji wentylacji na poddaszach nieużytkowych – ramy stalowe z dwuteowników IPE 200 montowane do ścian kominowych i ścian zewnętrznych, częściowo ukryte w połaciach dachu. Elementy zabezpieczone do klasy REI 60.

Nadproża nad poszerzanymi i nowymi otworami - z ceowników stalowych C120 (dla ścian do 20cm grubości) lub C140 (ściany powyżej 20cm grubości), skręcanych śrubami. Przy poszerzeniach do 10cm sprawdzić możliwość pozostawienia istniejącego nadproża.

Poszerzanie otworu składa się z dwóch etapów prac:

I etap – osadzenie nadproża stalowego,

II etap rozkucie otworu

Technologia robót II etapu:

- dokładne wytrasowanie krawędzi otworu

- rozkucie otworu – prace wykonywać bez używania narzędzi udarowych,
- otynkowanie krawędzi otworu i nadproża,
- osadzenie nowych drzwi,
- ostateczne wykończenie otworu i malowanie ścian.

Szczegóły projektowanych elementów konstrukcyjnych według projektu konstrukcji.

11.7 Remont konstrukcji dachu.

Konserwacja elementów przeznaczonych do zachowania zgodnie z zaleceniami ekspertyzy mykologiczno – budowlanej.

Przewiduje się wymianę:

- 100 % deskowania
- 20% krokwi
- 20 % murłat

Oraz wzmocnienia i uzupełnienia:

- 50 mb krokwi
- 30 mb płatwi

Nowe elementy wykonać z drewna sosnowego klasy K27, impregnowanego przeciw grzybowo oraz przeciwogniowo do klasy NRO np. preparatem Fobos M-4. Nowe elementy więźby powinny posiadać przekroje takie jak istniejące (wymieniane).

Deskowanie pełne z desek gr. 24 mm.

Wszystkie drewniane elementy konstrukcyjne dachu należy zaimpregnować preparatem ogniochronnym i grzybobójczym (np. Fobos M-4). Nanoszenie poprzez natrysk – 7 krotne. Nowe deskowanie należy zaimpregnować preparatem ogniochronnym i grzybobójczym metodą ciśnieniową.

11.8 Projektowany dźwig osobowy

Dźwig osobowy o udźwigu 630 kg, przystosowany do transportu osób na wózkach, zamontowany w szybie o konstrukcji stalowej posadowionym na płycie żelbetowej.

Model dźwigu o zaniżonej wysokości podszybia i nadszybia umożliwiającej montaż w alkierzu bez naruszania konstrukcji dachu hełmowego.

Obudowa szybu przeszklona, szkielet z profili stalowych w kolorze ciemnoszarym, wypełnienie ze szkła bezpiecznego.

Podstawowe parametry dźwigu:

- udźwig 630kg/8 osób,
- napęd hydrauliczny,
- zaniżone podszybie (520mm) i nadszybie (2600mm),
- maszynownia w poziomie piwnicy z tyłu szybu,
- drzwi teleskopowe, asymetryczne, szer. 900mm,
- kabina z 2 ścianami przeziernymi (1 ściana boczna + drzwi),
- wykończenie kabiny:
 - struktura kabiny stal nierdzewna szlifowana,
 - panele pełne laminat dąb,
 - lustro na ścianie tylnej,

- *panel sterowania zgodny z EN 81.70,*
- *pochwyty na 2 ścianach,*
- *podłoga PCV ciemno szare,*
- *sufit stal nierdzewna,*
- *oświetlenie punktowe.*

Konstrukcja szybu:

*Szkielet stalowy - 4 słupy 170x120mm, rygle 120x120mm,
Kolor konstrukcji i profili RAL 7024, malowanie proszkowe,
Wypełnienie - szkło bezpieczne, w ramach z profili aluminiowych w kolorze RAL 7024.
Szczegóły konstrukcji stalowej wg projektu konstrukcyjnego.*

11.9 Projektowane ściany działowe

Ściany w piwnicach i na parterze oraz w sanitariatach na półpiętrze i poddaszu – murowane z cegły pełnej na zaprawie cem.-wap., grubości 6,5 i 12cm.

Ściany w pomieszczeniach biurowych na półpiętrze i poddaszu – z płyt GK na stelażu stalowym gr. 12,5 i 22,5 cm. Izolacyjność akustyczna $R_w \geq 45$ dB.

Ściany działowe przeszklone na parterze – sale wystawowe oraz boksy ochrony i kasy w aneksie holu głównego – ściany szklane w systemie bezprofilowym (bez profili pionowych), profil dolny chowany w posadzce, profil górny oraz okucia w kolorze ciemno-grafitowym. Szkło bezpieczne, VSG, przeierne, w boksach częściowo matowe. Szczegóły wg zestawienia AWZ-05.

Ściany działowe przeszklone na poddaszu – w systemie profilowym, profile oraz okucia w kolorze ciemno-grafitowym. Szkło bezpieczne, VSG, przeierne. Szczegóły wg zestawienia AWZ-06.

11.10 Zabudowa elementów więźby dachowej i połączenia dachu

Według wytycznych ochrony przeciwpożarowej obudowa palnej konstrukcji dachu na poddaszach nieużytkowych powinna mieć klasę EI60.

W tym celu należy wykonać obudowy wszystkich drewnianych elementów konstrukcyjnych w przestrzeniach poddaszy nieużytkowych - słupków, płatwi, murłat, kleszczy oraz połączenia dachu od spodu.

Zabudowy z płyt GKF w klasie REI60 w atestowanym systemie suchej zabudowy .

W skośnych połączeniach dachu nad poddaszami użytkowymi wykonać docieplenie z wełny mineralnej oraz ułożyć paraizolację.

Zalecane jest zastosowanie systemu do izolacji stropów drewnianych i dachów skośnych (izolacja termiczna + paraizolacja) – np. Isover Vario System lub równoważny.

Należy wykonać także podłogę w klasie EI60, wraz z izolacją akustyczną z wełny mineralnej, gr. 20cm, podłoga układana na legarach leżących na istn. belkach stropowych – warstwy według rysunków przekroju.

Wełna mineralna – izolacja podłogi poddasza nieużytkowego

Na stropie ułożyć płyty z wełny mineralnej twardej gr. 20cm.

Wymagane właściwości wełny:

Deklarowany współczynnik przewodzenia ciepła:	$\lambda_D = 0,040 \text{ W/mK}$
Obciążenie charakterystyczne ciężarem własnym	$1,50 \text{ kN/m}^3$
Klasa reakcji na ogień	A1 wyrób
Naprężenie ściskające przy 10% odkształceniu względnym	$\geq 50 \text{ kPa}$
Siła ściskająca pod obciążeniem punktowym dającym odkształcenie 5 mm:	$\geq 500 \text{ N}$

Wełna mineralna – izolacja połaci dachu

Wymagane właściwości wełny:

Deklarowany współczynnik przewodzenia ciepła:	$\lambda_D = 0,035 \text{ W/mK}$
Obciążenie charakterystyczne ciężarem własnym	$1,50 \text{ kN/m}^3$
Klasa reakcji na ogień	A1 wyrób

11.11 Warstwy posadzkowe na parterze i 1 piętrze

Układ warstw wg opisów na przekrojach.

Warstwa izolacyjna podłóg - syropian akustyczny

Klasy tolerancji wymiarów:

- grubość
- długość
- szerokość
- prostokątność

Poziom wytrzymałości na zginanie

Stabilność wymiarowa w określonych warunkach temperaturowych i wilgotnościowych

Klasa stabilności wymiarowej w stałych, normalnych warunkach laboratoryjnych

Poziom ściśliwość

Poziom sztywności dynamicznej^{**)}

Deklarowany współczynnik przewodzenia ciepła $\lambda_{dekl.}$ w temp. 10°C

Klasa reakcji na ogień

Wskaźnik zmniejszenia poziomu uderzeniowego ΔL_w dB (izolacyjność od dźwięków uderzeniowych w podłogach pływających)

$T(1) -5\% \text{ lub } -1 \text{ mm}/+15\% \text{ lub } +3 \text{ mm}^{*)}$

$L(3) \pm 0,6\% \text{ lub } \pm 3 \text{ mm}^{*)}$

$W(3) \pm 0,6\% \text{ lub } \pm 3 \text{ mm}^{*)}$

$S_b(5) \pm 5 \text{ mm/m}$

BS50 $\geq 50 \text{ kPa}$

DS(70,90) 5%

DS(N)5 $\pm 0,5\%$

CP2 dla d_L 17, 22 i 27 mm

CP3 dla d_L 33, 38, 43, 53 mm

SD 20-40 MN/m³

0,050 W/(m*K)

E

27 dB (dla płyt 17/15 mm)

29 dB (dla płyt 22/20 mm)

30 dB (dla płyt 27/25 mm)

32 dB (dla płyt 33/30 mm)

32 dB (dla płyt 38/35 mm)

33 dB (dla płyt 43/40 mm)

34 dB (dla płyt 53/50 mm)

11.12 Warstwy posadzkowe na poddaszu

Układ warstw wg opisów na przekrojach.

11.13 Remont elewacji – cokoły i detale kamienne

Według „Programu prac remontowo – konserwatorskich elementów architektonicznych kamiennych wystroju elewacji oraz sztukaterii i posadzki we wnętrzu”.

11.14 Remont elewacji – gzymsy i elementy sztukatorskie

Usunąć wtórne warstwy malarskie i odspojone fragmenty tynków,

Do naprawy profili ciągnionych gzymsów i detali zastosować na zagruntowaną powierzchnię muru wyprawę w dwóch warstwach (ostatnia warstwa gładka).

Do ciągnięcia gzymsów użyć specjalnie wykonaną prowadnicę dopasowaną do profili danego gzymsu.

W razie konieczności zbyt osłabiony mur wzmocnić przez natrysk lub pędzlowanie.

11.15 Remont elewacji – tynki

Usunąć wtórne warstwy malarskie i odspojone fragmenty tynków,

Rysy spękań poszerzyć, ubytki tynku wypełnić, zwilżyć i wzmocnić podłoże.

Wykonać obrzutkę i na nią wyprawę w dwóch warstwach (ostatnia warstwa gładka).

W razie konieczności osłabiony mur wzmocnić.

Przeprowadzić impregnację i zabezpieczenie powierzchni tynku.

Wymalowanie elewacji farbą paro-przepuszczalną HISTORIC LASUR w kolorze ustalonym w przedstawionej kolorystyce elewacji.

Elementy systemu renowacji elewacji

Uzupełnienia ubytków tynku i dekoracji sztukatorskiej

Uzupełnienia ubytków tynków podkładowych wykonać z tynków renowacyjnych-niehydrofobowych absorbujących wilgoć i sole. Powierzchnię elewacji opracować poprzez nałożenie cienkiej warstwy zaprawy mineralnej. Z tego samego materiały wykonać uzupełnienia dekoracji sztukatorskich.

Stosowane produkty to mieszanki suchych zapraw, które pod dodaniem wody stają się gotowe do użytku i twardnieją hydraulicznie.

Do cienkich uzupełnień grubości 2-3 mm dodać polimeru zwiększającego przyczepność. Powierzchnię elewacji scalić laserunkowa poprzez nałożenie farby silikonowo wapiennej.

Usunąć wtórne naprawy, powłoki i zacierki cementowe. Powierzchnię delikatnie oczyścić metodą strumieniowania ścierniwem, odpylić i odtłuścić parą wodną lub gorącą wodą pod ciśnieniem.

- *Na widoczne miejsca zaatakowane przez glony, algi itp. nałożyć pędzlem preparat o działaniu grzybo i baktriobójczym, zużycie - 0,30 l/m²,*

W miejscach gdzie usunięto tynk, na przygotowaną, zwilżoną powierzchnię odstoniętego wątku ceglanego narzucić warstwy podkładowe:

- *Obrzutkę zgodna z wymaganiami WTA, zużycie: - 4,00 kg/m²*

Opis produktu:

Obszary stosowania:

- *Element systemu uszczelniania i/lub systemu tynków renowacyjnych*
- *Przygotowanie podłoża przed nałożeniem tynków mineralnych*
- *Wyrównanie nierównomiernej chłonności podłoża pod tynk, np. na porowatej cegle, kamieniu naturalnym lub murze mieszanym,*
- *Warstwa szepna na szczelnych względnie słabo chłonących podłożach, np. na uszczelnieniach wewnętrznych, betonie, szczelnej i gładkiej cegle.*

Cechy:

Produkt jest fabrycznie wymieszaną suchą zaprawą, która po zmieszaniu z wodą jest gotowa do stosowania i wiąże hydraulicznie.

- *Łatwe nakładanie, bardzo dobra przyczepność*
- *Wysoka odporność na siarczany, niska zawartość czynnych alkaliów*
- *Dobre zespolenie z później nakładaną warstwą tynku*
- *Odporna na wodę, czynniki atmosferyczne i mróz, przepuszczalna dla pary wodnej.*

Podłoże:

Podłoże pod tynk musi być nośne i pozbawione substancji osłabiających przyczepność obrzutki (np. środki antyadhezyjne, luźne i osypujące się cząstki, pył, wykwity, zabrudzenia). Stare i zniszczone warstwy farby i inne powłoki należy usunąć (technika delikatnego mikropiaskowania, piaskowanie, hydropiaskowanie). Chłonne, suche podłoża należy wstępnie zmoczyć, tak aby stały się matowo wilgotne.

- *Solochłonny tynk renowacyjny podkładowy absorbujący zalegającą w murze wodę i zasolenia, zużycie: - 8,5 kg/m² na 1cm grubości warstwy*

Opis produktu:

Obszary stosowania :

- *Porowaty tynk podkładowy stosowany podczas renowacji starych budynków, zwłaszcza na podłożach obciążonych solami,*
- *Przeznaczony szczególnie do stosowania przed nałożeniem warstwy jednego z tynków renowacyjnych,*
- *Do przygotowania podłoża pod tynk i wyrównywania całej powierzchni jeżeli jest bardzo nierówna,*
- *Zaprawa wypełniająca i wyrównująca w murze z kamienia łamanego,*
- *Może być stosowany na wszystkich mineralnych, nadających się do tynkowania materiałach ściennych, jak np. cegła murowa, bloczki wapienno-piaskowe, beton,*

beton komórkowy, kamień łamany oraz tynk wapienny i cementowy (do zastosowań wewnętrznych i zewnętrznych).

Cechy:

- *Fabrycznie wymieszany, mineralny, porowaty tynk podkładowy przeznaczony do renowacji budowli i cechujący się znakomitymi właściwościami.*
- *Łatwe nakładanie i obrabianie powierzchni przy pojedynczych warstwach o grubości od 10 do 40 mm,*
- *Możliwość nakładania maszynowego,*
- *Wysoka stabilność w stanie świeżym,*
- *Wzmocniony włóknami,*
- *Przyspiesza schnięcie oraz jest odporny na sole, duża objętość aktywnych porów (> 50%).*
- *Wysoka przepuszczalność pary wodnej,*
- *Odporny na wodę, czynniki atmosferyczne i mróz.*

Podłoże

Podłoże pod tynk musi być nośne i pozbawione substancji osłabiających przyczepność tynku. Stare i zniszczone tynki i powłoki należy starannie usunąć do wysokości co najmniej 80 cm powyżej strefy zniszczeń. Zmurszałe spoiny wydrapać na głębokość 2 cm. Podłoże pod tynk może być suche lub matowo wilgotne (maks. 6% wag.), nie może jednak wykazywać naporu wilgoci. Przed wilgocią podciąganą kapilarnie lub wnioskującą w ściany piwnicy od strony zewnętrznej należy wcześniej zabezpieczyć się stosując uszczelnienia. Nasiąkliwe podłoża wstępnie zwilżyć, tak aby przed nakładaniem tynku powierzchnia była matowo wilgotna (nie mokra). W przypadku podłoży mocno chłonących oraz muru mieszanego obrzutkę wykonuje się kryjąco, a na gładkich i szczelnych powierzchniach brodawkowo.

Impregnacja hydrofobizująca i malowanie laserunkowe

Po wypełnieniu ubytków, wszystkich drobnych pęknięć należy odczekać, aby naprawy związały i zaimpregnować elewacje preparatem hydrofobizującym. Zastosować wodną mikroemulsję silikonową o wysokiej zdolności penetracji, również w materiałach wilgotnych. Nie powoduje przy tym żadnej zmiany koloru bardzo jasnego materiału impregnowanego.

Zabezpieczenie powierzchni tynków preparatem hydrofobizującym

Opis: specjalny środek hydrofobizujący, oparty na mikroemulsji silikonowej.

Sposób użycia: preparat nanosić na oczyszczoną, naprawioną powierzchnię tynków metodą polewania lub pędzlem. Szczegóły w Instrukcji technicznej.

Zużycie ok. 0,8 l/m²

Opis produktu:

Obszary stosowania:

- *Do hydrofobizacji porowatych, mineralnych materiałów budowlanych takich jak cegła wapienno-piaskowa, kamień naturalny, mur z cegły licowej, tynki mineralne, beton komórkowy i lekki.*
- *Do hydrofobizacji istniejących powłok z farb mineralnych.*

Cechy:

- *Jednoskładnikowy, nieszkodliwy dla środowiska, wodny środek impregnujący.*
- *Doskonała hydrofobowość*
- *Bardzo dobra zdolność penetracji także w przypadku wilgotnych podłoży*
- *Odporność na alkalia*
- *Wysychanie bez przebarwienia*
- *Zapach ledwo wyczuwalny*
- *Brak emisji substancji szkodliwych*
- *Poprawione bezpieczeństwo pracy*

Podłoże:

Przed zastosowaniem środka impregnującego należy odpowiednią metodą usunąć z podłoża nawarstwienia brudu i substancji szkodliwych, wykwitów solnych, zazielenienia spowodowane przez glony i mchy. Dzięki temu zabiegowi osiąga się otwarcie kapilar i porów zapewniające wchłanianie środka impregnującego. Pozostałości środków czyszczących (np. detergentów) należy dokładnie usunąć, ponieważ zmniejszają one głębokość wnikania i przez to skuteczność działania preparatu.

Farba elewacyjna

Kolorystyka elewacji zostanie potwierdzona po jej oczyszczeniu, wykonaniu badań laboratoryjnych, z uwzględnieniem wykonanych w projekcie badań stratygraficznych i zaleceń komisji konserwatorskiej.

Opis: półprzezroczysta farba silikonowo – wapienna, chroniąca tynk, pozwalająca oddychać podłożu, z efektem prześwitywania koloru podłoża.

Sposób użycia: po oczyszczeniu elewacji, farbę nanosić pędzlem. Zużycie: ok. 0,25 l/m²

Farbę rozcieńczać mikroemulsją silikonową. Szczegóły w Instrukcji technicznej.

Zużycie ok. 0,10 l/m².

Opis produktu:**Obszary stosowania:**

Farba, ze względu na swoje właściwości, nadaje się do wykonywania hydrofobowych, przepuszczalnych dla pary wodnej powłok laserunkowych na mineralnych materiałach budowlanych, np. kamieniach naturalnych i tynkach.

Nie nadaje się do stosowania jako kolejna warstwa na powłokach malarskich z materiałów plastycznych, termoplastycznych i elastycznych. Takie powłoki należy wcześniej całkowicie usunąć.

Cechy:

- *Farba została opracowana przede wszystkim do stosowania na obiektach zabytkowych szczególnie do kamieni naturalnych.*
- *Farba wyróżnia się niewielką siłą krycia przy zachowaniu charakteru rzeczywistej powłoki, czego efektem są dwie właściwości/zalety:*

A) Nałożenie farby na powierzchni materiału prowadzi do powstania cienkiej hydrofobowej powłoki ochronnej. Dzięki temu produkt umożliwia ochronę hydrofobową także takich mineralnych podłoży, na których zastosowanie głęboko wnikającego impregnatu

hydrofobizującego wiąże się z negatywnymi zjawiskami towarzyszącymi (np. piaskowce o spoiwie ilastym zagrożone pęcznieniem), względnie na których nie dopuszcza się stosowania impregnatów hydrofobizujących.

B) Zastosowanie farby prowadzi do utworzenia powłoki malarskiej o niewielkim stopniu krycia (laserunkowej), przez którą nadal prześwituje podłoże. Dzięki temu zapobiega się uzyskaniu efektu płaskiego ("martwego") koloru i faktury.

Farba posiada poza tym następujące ważne właściwości:

- *wysoką przepuszczalność pary wodnej*
- *wysoką szczelność w stosunku do wody kroplistej (nawałnicowe deszcze i woda rozbryzgowa)*
- *brak zawilgocenia podłoża nawet przy ekstremalnym obciążeniu przez czynniki atmosferyczne*
- *brak zjawisk pęcznienia*
- *materiały budowlane chronione powłoką przyjmują podczas opadów jedynie niewielką ilość wody i mogą tę niewielką ilość wody łatwo wydalić po ustaniu opadów. Przez to materiał*
- *budowlany pozostaje w dużym stopniu suchy i nie pojawiają się uszkodzenia powodowane przez wilgoć.*
- *niewielka skłonność do brudzenia się*
- *wyказuje jedynie niewielkie naprężenia*
- *łatwe stosowanie*
- *system powłokowy o niskiej alkaliczności*
- *nie tworzą się plamy i ślady po pędzlu*
- *nieograniczona różnorodność kolorów z palety farb historycznych*
- *matowy wygląd, uzależniony od podłoża*
- *charakter bliski farbom mineralnym*
- *wysoka odporność na czynniki atmosferyczne*
- *nadaje się do stosowania na zniszczonych przez czynniki atmosferyczne ale nośnych starych powłokach malarskich*
- *nieszkodliwy dla środowiska*
- *nie jest żrący*

Podłoże:

Podłoże musi być suche, czyste, nośne, pozbawione luźnych cząstek, mikroorganizmów, pyłu, środków antyadhezyjnych do deskowań, pozostałości oleistych i tustych. Słabo przylegające warstwy farby i innych powłok należy starannie usunąć. Powłoki zniszczone przez czynniki atmosferyczne oczyścić urządzeniem do mycia ciśnieniowego

11.16 Remont elewacji – obróbki blacharskie i parapety zewnętrzne

Obróbki i parapety zewnętrzne z miedzianej gr. 0,7 mm. Kleić do podłoża za pomocą kleju do obróbek blacharskich. Wykonać wywinięcia na ściany min. 4cm z podcięciem tynku.

11.17 Remont elewacji – rynny i rury spustowe

Rynny i rury spustowe systemowe, z miedzianej gr. 0,7 mm. Wszystkie rury spustowe odizolować od rynien za pomocą taśmy izolacyjnej samospajalnej.

11.18 Remont elewacji – renowacja elementów żelaznych balustrad tarasów

Po oczyszczeniu malować dwuskładnikową farbą podkładową odporną na czynniki chemiczne, a następnie dwukrotnie nawierzchniowym lakierem bitumicznym.

11.19 Renowacja zabytkowej stolarki drzwiowej zewnętrznej

- zdemontować skrzydła w celu wykonania gruntownej konserwacji, polegającej na rozmontowaniu skrzydeł najbardziej zniszczonych, uzupełnieniu, (odtworzeniu) uszkodzonych elementów, równaniu przylg i wrębów, flekowaniu ubytków.
- wykonać równanie wrębów oraz flekowanie ubytków ościeżnic,
- usunąć przemalowania do czystego drewna ,
- prawidłowo szlifować i malować farbą kryjącą, półmatową ftalową lub alkidową w kolorze brązowym, odpowiadającym istniejącej kolorystyce
- zamontować uszczelki,
- okucia: zdemontować, rozłożyć, elementy pomalowane oczyścić z farby, nasmarować i prawidłowo zamontować,
- zamontować nowe okucia (uzupełnienia),
- skorygować osadzenie zawiasów,

11.20 Wymiana stolarki okiennej

Wymiana dotyczy okienek piwnic oraz 4 szt. okien typu OW1 i 4 szt. okien typu OW2 na poddaszu.

Nowe okna zaprojektowano jako drewniane, pojedyncze (OW1) i skrzynkowe (OW2).

Projekt okien wykonano na podstawie dokładniej inwentaryzacji okien istniejących, tak aby dokładnie odtworzyć schemat konstrukcyjny, wymiary, podziały okna, a także kształt i wymiary profili.

Okna piwniczne uchylne, z szybą zewnętrzną laminowaną 44.2, w 2 okienkach na klatkach schodowych zamontowane żaluzje czerpni instalacji oddymiającej w kolorze białym.

Szczegółowa charakterystyka techniczna projektowanych okien:

- Schemat otwierania wg rysunków inwentaryzacyjnych,
- Profile drewniane z drewna iglastego warstwowo klejonego, malowanie kryjące w kolorze białym,
- Klamki, zawiasy wkręcane mosiężne,
- Szklenie: - szyba 4mm + 10 krypton + szyba 4mm + 10 krypton + szyba 4mm, współczynnik przenikalności ciepła dla szklenia potrójnego 0,7 W/m²K, współczynnik izolacyjności akustycznej $R_w[dB]:35$, w oknach skrzynkowych skrzydło zewnętrzne z szyba pojedynczą 4mm,
- Współczynnik izolacyjności termicznej dla całego okna 0,9 W/m²K,
- Infiltracja powietrza 0,5-1 (okno rozszczelnione), 0,3 (okno nierozszczelnione),
- Szczelność na wody opadowe: szczelność przy ciśnieniu 150 Pa,
- Okapniki drewniane.
- Na części okien piwnic i poddasza zamontować siłowniki umożliwiające automatyczne otwarcie w celu oddymiania.

11.21 Oświetlenie zewnętrzne

Oprawy iluminacyjne będą montowane na tarasach, przy ścianach budynku.
Przewiduje się montaż 14 sztuk opraw typu SlimLed na tarasach 1 piętra.

Projektowana iluminacja budynku montowana na słupach i w terenie według części 1 – Projekt Zagospodarowania Terenu.

11.22 Dach – warstwy izolacyjne, pokrycie, akcesoria dachowe

Membrana paroprzepuszczalna

Odwadniająca membrana paroprzepuszczalna do stosowania na deskowaniu pod pokryciami wykonanymi z płaskich arkuszy blachy montowanych na rąbek.
Pozwala na odprowadzanie wilgoci i wody spod wszelkiego rodzaju pokryć wykonanych z blach arkuszowych, np. ze stali tytanowo-cynkowej, blachy miedzianej i ocynkowanej.
Membrana powinna być układana na deskowaniu.

Izolacja termiczna

Izolacja termiczna dachu z wełny mineralnej gr. 20 cm, układanej między krokwiami. (patrz też pkt 11.10)

W przypadku układania warstw izolacyjnych od góry (poddasza boczne) należy wykonać nadbitki krokwi w celu zwiększenia grubości przestrzeni na izolację.

Pokrycie z blachy miedzianej, gr. 0,7 mm łączonej na podwójny rąbek, arkusze szerokości 60cm.

Należy, najwierniej, jak to jest możliwe, odtworzyć istniejące podziały elementów pokrycia.
Złącza blachy powinny być wykonane tak aby umożliwić ruchy termiczne i jednocześnie zapewnić szczelność połączeń.

Wszystkie elementy mocujące powinny być wykonane z miedzi.

Należy wykonać odpowiednie wywinięcia na kominy (z podcięciami) oraz odboje przy kominach.

Profile obróbek lukarn, dachów hełmowych i kominów należy wykonać dokładnie według wzoru zdjętego z elementów istniejących.

Dekoracyjne iglice oraz dekoracyjne obróbki lukarn, zdemontować, konserwować i zamontować ponownie.

Konserwacja iglic:

- Oczyszczenie z zabrudzeń (umycie),
- Korekta ew. nieszczelności na złączach.

11.23 Dach – wyłazy i akcesoria dachowe

Wyłazy z drewna iglastego, pełne, obrobione blachą miedzianą. $K=1,1 \text{ W/m}^2\text{K}$.

Koźnierze uszczelniające dostosowane do typu pokrycia. Stopnie kominarskie miedziane pomiędzy wyłazami a kominami.

11.24 Dach - projektowane obudowy kanałów instalacyjnych i wyrzutni. Żaluzje wyrzutni.

Żaluzja wyrzutni i czerpni montowane w istniejących kominach stalowe, malowane w kolorze tynku elewacyjnego.

Żaluzje montowane w lukarnach bocznych dachu nad korpusem głównym dostosowane do kształtu lukarn, stalowe, malowane w kolorze pokrycia dachu (RAL 8012).

11.25 Renowacja zabytkowej stolarki drzwiowej wewnętrznej

Zdemontować drzwi wraz z ościeżnicą i przetransportować do warsztatu.

Zdemontować okucia. Oczyszczyć stolarkę z istniejących warstw malarskich metodą mechaniczną.

Wzmocnić złącza stolarskie w narożach, nośność charakterystyczna złączy w narożach ram drzwiowych nie mniejsza niż 700 N.

Uzupełnić braki w masywie i wyreperować uszkodzenia stosując przesuszone drewno sosnowe, bezsękowe. Do klejenia stosować klej, wodoodporny przeznaczony do drewna, spełniający wymagania wytrzymałościowe określone dla klasy trwałości D4 wg PN-EN 204.

Powierzchnię drewna wykończyć na gładko, uzupełnić detale i elementy profilowane.

Malować lakierem ftalowym na kolor biały. Konserwować zachowane okucia mosiężne.

Na drzwiach dwuskrzydłowych oznaczonych na rysunkach zamontować urządzenia (zamki) umożliwiające jednoczesne otwarcie obu skrzydeł.

Ponowny montaż drzwi.

Pozostałe szczegóły według zestawienia AWZ-02.

11.26 Renowacja elementów sztukatorskich

Według „Programu prac remontowo – konserwatorskich elementów architektonicznych kamiennych wystroju elewacji oraz sztukaterii i posadzki we wnętrzu”.

11.27 Tynki wewnętrzne, technologia napraw rozkuć po układaniu instalacji

Tynki wewnętrzne cementowo –wapienne.

Bruzdy instalacyjne należy wykonywać z wykorzystaniem specjalistycznych narzędzi do bruzdowania, tak aby szerokość rozkuć była jak najmniejsza.

Rozkucia pod kanały wentylacyjne należy wykonywać z maksymalną starannością i z zachowaniem minimalnego marginesu oraz jak najmniejszej ilości otworów pomocniczych.

Wszelki większe otwory nie przewidziane w projekcie należy skonsultować z projektantami.

W pomieszczeniach reprezentacyjnych należy unikać wykonywania przekuć przez elementy sztukaterii.

Po ułożeniu przewodów bruzdy należy wypełnić tynkiem cementowo-wapiennym, zaszpachlować, zagruntować i pomalować farbami emulsyjnymi – dobór rodzaju i kolorystyki farb zgodnie ze stanem istniejącym.

Technologia napraw sztukaterii według „Programu prac remontowo – konserwatorskich elementów architektonicznych kamiennych wystroju elewacji oraz sztukaterii i posadzki we wnętrzu”.

Po wykonaniu naprawy i pomalowaniu bruzd ściany i sufity należy pomalować farbami silikatowymi w kolorystyce opisanej na rysunkach A - 18 do A - 31.

11.28 Posadzki projektowane

Piwnice:

Korytarze i schody – płyty kamienne , szczegóły projektowanych posadzek wg rysunku APP-01.

Kamień

Granit, płyty gr. 3cm, kolor beżowy i szary (kolorystycznie dopasowane do istniejących posadzek kamiennych na parterze), aplikacje z granitu białego i czarnego.

Stopnie schodów w wyfrezowanymi rowkami antypoślizgowymi.

Cokoły wysokości 20cm , licowane z tynkiem.

Układ posadzek wg rysunku APP-01.

Posadzki kamienne zabezpieczyć impregnatem do kamienia z funkcją poprawienia właściwości antypoślizgowych.

Sala projekcyjna – wykładzina dywanowa

Wykładzina dywanowa

Klasa użytkowa 33. Płytki 50 x 50 cm, gramatura całkowita 4640 g/m². Klasa palności Bfl – s1. Wysokość całkowita 11,2 mm. Materiał – poliamid, struktura pętelkowa. Podkład wyciszający DLw = 33 dB.

Sala konferencyjna – parkiet dębowy

Parkiet

Wymiary deszczulek wg rysunku APP-02.

Parkiet dębowy klasy I, układany na pióro i wpust, gr. 22mm, sortowany, bez sęków i dużych różnic kolorystycznych.

Układany na klej – stosować kleje trwale elastyczne. Uwaga: - układanie na płytach podłogowych ognioodpornych - w celu doboru właściwego kleju skonsultować się z biurem technicznym producenta systemu zabudowy ogniochronnej stropów.

Po ułożeniu cyklinowany. Lakierowany lakierem podkładowym i 2 krotnie lakierem nawierzchniowym, wykończenie półmat. Lakier powinien posiadać atest atypoślizgowości odpowiedni dla budynków użyteczności publicznej.

Parametry parkietu:

- wymiary wg punktu 11.42 podstawowej części opisu,
- dębowy kl. I,
- wilgotność maks. 8%,
- twardość wg Brinella – 1,45-1,75 Mpa,
- ścieralność – maks. 0,13 mm.

Listwy przypodłogowe dębowe, wykonane na wzór listew istniejących, lakierowane, wykończenie półmat.

Pomieszczenia techniczne – gres techniczny w kolorze beżowym.

Płytki ceramiczne – gres techniczny

Gres przemysłowy, płytki 30x30cm, gr. 12mm, z wykończeniem matowym. Klasa antypoślizgowości R11. Klasa ścieralności 5. Klej przystosowany do zastosowania w pomieszczeniach przemysłowych. Fugi epoksydowe szer. 4mm. Stopnie schodów wykończone płytkami z ryflowaniem, w dwóch odcieniach. Skrajne stopnie schodów należy wykończyć płytkami ciemniejszymi. Cokoły wys. 15cm

Parter:

Sale wystawowe i korytarze główne (G07, G08, G09, G13, G14, G15, G16) – nowe posadzki drewniane wykonane na wzór istniejących.
Szczegóły projektowanych posadzek wg rysunku APP - 02.

Parter, Piętra, Poddasze:

- Pomieszczenia biurowe i korytarze w częściach biurowych (G02, G03, G18, G19, G20, G21, G22, G23, 102, 106, 107, 108 ,109, wszystkie pokoje biurowe i korytarze poddasza użytkowego) - nowy parkiet drewniany dębowy, lakierowany, 6x40cm układany w „jodełkę”.

- Sanitariaty – płytki ceramiczne 15x15cm w kolorze białym ze wstawkami z płytek 5x5 cm w kolorze czarnym.

Płytki ceramiczne – węzły sanitarne

Podłogi – płytki 15x15cm proste, 15x15cm ze ściętymi narożnikami, kostki 5x5cm. Grubość płytek 9mm. Kolory biały i czarny. Klasa antypoślizgowości R10.

Ściany płytki - – płytki 15x15cm proste. Grubość płytek 9mm. Kolory biały i czarny.

Fugi epoksydowe – w piwnicach w kolorze ciemnoszarym, w węzłach sanitarnych i portierniach kolor biały. Fugi na posadzkach w węzłach sanitarnych i portierniach zaimpregnować.

W salach wystawowych oprócz balowej nowe listwy cokołowe dębowe według indywidualnego wzoru.

Klatki schodowe A (pomiędzy piwnica i parterem) B i C :

Posadzka kamienna, cokoliki kamienne.

11.29 Wykończenie ścian i sufitów

Piwnice:

Farby silikatowe zmywalne w kolorach wg palety NCS zgodnie z rysunkami AW-18- AW-32 oraz w kolorze białym.

Farba renowacyjna – ściany i sufity pomieszczeń:

Wysokiej jakości, niskoemisyjna, nie zawierająca rozpuszczalników i plastyfikatorów farba wewnętrzna odporna na zmywanie wg DIN 53 779. Ścieranie na mokro wg DIN EN 13300, klasa 3.

Farba stosowana jako powłoka kryjąca w systemie renowacji antypleśniowej.

Na obszarach sąsiadujących z powierzchniami poddawanych renowacji w systemie antypleśniowym farba może być stosowana na tynkach mineralnych grup PI – PIII, jak również na płytach gipsowokartonowych, tapetach i na starych, matowych i nośnych powłokach dyspersyjnych.

Parametry:

Gęstość: ok. 1,48 kg/l

Lepkość: odpowiednia do stosowania

Rozcieńczalnik: woda

Kolor: biały

Odporna na zmywanie

Ścieranie na mokro: Klasa 3

Stopień połysku: głęboki mat

(<5 dla kąta pomiaru 85°)

Maksymalna wielkość ziaren: drobne ziarna (<100μ)

Właściwości:

- *wysoka przepuszczalność wody i pary wodnej*
- *zwalcza pleśń dzięki alkalicznemu odczynowi*
- *nie zawiera biocydów*
- *nie zawiera rozpuszczalników i plastyfikatorów*
- *bardzo dobre krycie*
- *łatwe stosowanie*
- *w systemie renowacji antypleśniowej zmniejsza zagrożenie zaatakowaniem przez pleśń wewnątrz budynków*

Sala projekcyjna – na fragmentach ścian okładzina dźwiękochłonna.

Panele dźwiękochłonne

Panele listwowe wykonane z niepalnego MDF gr. 12 mm. Klasa B-S2-D0. Fornirowane fornirem naturalnym (dąb) i lakierowane lakierem bezbarwnym wodorozcieńczalnym. Mocowanie za pomocą łączników aluminiowych do łat drewnianych, zabezpieczonych do klasy NRO, przykręcanych do ściany.

Pomieszczenia techniczne – gres techniczny na ścianach do wysokości 2,0 m, ściany powyżej i sufity malowane farbami silikatowymi w kolorze białym.

Sanitariaty ogólnodostępne, sanitariaty i szatnie pracowników gastronomii – gres do wys. 250cm.

Parter i 1 piętro:

Pomieszczenia reprezentacyjne (hole i sale wystawowe):

Postumenty, bazy i trzony kolumn wykończone stiukiem.
Cokół schodów stiukowy.

Wyprawa stiukowa

Dekoracyjny produkt na bazie wapna gaszonego i innych składników mineralnych nazywany potocznie stiukiem weneckim. Pozwala na uzyskanie gładkiej, lustrzanej i cieniowanej powierzchni o wybranym wybarwieniu. Posiada doskonałe własności kryjące i wypełniające. Pozwala oddychać ścianom. Wykonaną powierzchnię można dodatkowo zabezpieczyć specjalnym woskiem w celu uzyskania wodoodpornej, odpornej na ścieranie powłoki.

Zakres zastosowań: – można stosować we wnętrzach pomieszczeń, zarówno nowoczesnych jak i klasycznych. Po zabezpieczeniu woskiem może być stosowany w pomieszczeniach o podwyższonej wilgotności takich jak łazienki i kuchnie jako oryginalna alternatywa dla klasycznej glazury

Charakterystyka fizyko-chemiczna oraz dane techniczne:

Wygląd powierzchni: połysk, półpołysk

Wydajność : 1 m²/kg (3 warstwy)

Ciężar właściwy : 1,43 +0,02

Rozcieńczanie : gotowy do użycia, nie wymaga rozcieńczania

Czas przydatności do pracy: 15-20 minut (możliwość korekt po nałożeniu na powierzchnię)

Czas schnięcia: 8-12 godzin (przy temp. 20 stopni)

Narzędzia do aplikacji: paca wenecka

Minimalna temperatura pracy: 5 °C.

Tynki i sztukaterie malowane farbami silikatowymi – kolorystyka wg rysunków A - 18 do A - 31.

Pozostałe pomieszczenia - malować farbami silikatowymi w kolorach wg palety NCS zgodnie z rysunkami AW-18- AW-32 oraz w kolorze białym.

Sanitariaty - płytki ceramiczne 15x15cm w kolorze białym z cokołem i pasami poziomymi z płytek w kolorze czarnym do wys. 250cm,

Zaplecze kuchni – płytki ceramiczne do wys. 330cm

Poddasze:

Farby silikatowe w kolorze białym.

Klatki schodowe:

Farby silikatowe w kolorze białym.

Sanitariaty - płytki ceramiczne 15x15cm w kolorze białym z cokołem i pasami poziomymi z płytek w kolorze czarnym do wys. 250cm,

11.30 Stolarka wewnętrzna projektowana

Drzwi D1, D7, D8 wykonane na wzór istniejących drzwi zabytkowych, do pomieszczeń ogólnodostępnych w piwnicy, części pomieszczeń biurowych parteru, półpiętra i poddasza, sanitariatów na półpiętrze i poddaszu.

Drzwi drewniane, płycinowe, jedno i dwuskrzydłowe. Z drewna litego sosnowego w technologii klejunki trójwarstwowej. Ościeżnica z drewna litego sosnowego. Wykończenie – lakier ftalowy w kolorze białym. Izolacyjność akustyczna $R_w \geq 38\text{dB}$.

Drzwi D1 EI30, D1 EI60, D1 EIS30 , D2 EI60, D3 EI30 wykonane na wzór istniejących drzwi zabytkowych, do pomieszczeń ogólnodostępnych w piwnicy, części pomieszczeń biurowych parteru, półpiętra i poddasza, sanitariatów na półpiętrze i poddaszu.

Drzwi przeciwpożarowe, drewniane, płycinowe, jedno i dwuskrzydłowe, wykonane w technologii Halspan. Z drewna litego sosnowego w technologii klejunki trójwarstwowej z rdzeniem z płyty ogniochronnej. Ościeżnica z drewna litego sosnowego. Wykończenie – lakier ftalowy w kolorze białym. Drzwi do Sali projekcyjnej z wykończeniem dęb naturalny od strony sali.

Izolacyjność akustyczna $R_w \geq 38\text{dB}$, drzwi do Sali projekcyjnej i konferencyjnej $R_w \geq 45\text{dB}$. Wyposażenie w samozamykacze., napędy, dźwignie antypaniczne – zgodnie z zestawieniem.

Drzwi typu D4, D5, D6, – drzwi do zespołów pomieszczeń biurowych na poddaszu 309 i 310 – współczesne, drewniane, jednoskrzydłowe, wykończone okleiną w kolorze dęb naturalny. Izolacyjność akustyczna $R_w \geq 38\text{dB}$.

Drzwi typu Ds. - drzwi do zespołów pomieszczeń biurowych na poddaszu 309 i 310 współczesne, stalowe, przeszklone, jednoskrzydłowe, profile w kolorze brązowym. Izolacyjność akustyczna $R_w \geq 38\text{dB}$.

Drzwi typu Ds. EI30, EI60 – jednoskrzydłowe na klatkach B i C, dwuskrzydłowe na klatce A w piwnicy – przeciwpożarowe, stalowe, przeszklone. Profile malowane w kolorze ciemno-grafitowym. Wyposażenie w samozamykacze., napędy, dźwignie antypaniczne – zgodnie z zestawieniem.

Drzwi typu Dp EI30 – drzwi do pomieszczeń technicznych w piwnicy – stalowe, przeciwpożarowe. Szczegóły wg zestawienia. Drzwi wyposażone w samozamykacze.

11.31 Sufity podwieszane

W sanitariatach w piwnicach sufity modułowe z płyt z wełny mineralnej 60x60cm, w kolorze białym.

Sufity podwieszane modułowe

Projektowane sufity modułowe w - system składa się z płyt 60 x 60 cm, gr. 20 mm i konstrukcji nośnej ze stali ocynkowanej, o przybliżonej ogólnej wadze 3 kg/m². Rdzeń płyty wykonany jest z wełny szklanej 3. generacji o wysokiej gęstości. Powierzchnia licowa jest pokryta powłoką, powierzchnię tylną zabezpieczono welonem szklanym. Krawędzie są malowane.

Płyty klasyfikowane jako niepalne według badań i klasyfikacji EN ISO 1182, klasa A2-s1,d0.

Płyty odporne na wilgoć do 95%, przy temperaturze 30°C bez ugięcia, wypaczenia, czy też rozwarstwienia.

Możliwe codzienne odkurzanie ręczne i maszynowe oraz przecieranie na mokro raz w tygodniu.

W sali projekcyjnej plafon z paneli akustycznych 3D (dyfuzory) z listwami świetlnymi.

Sufit akustyczny

Panele o wymiarach 60x60x19 cm, kolor RAL 9001 (biały). Układ według rysunku AW-21.

11.32 Parapety wewnętrzne

Renowacja istniejących parapetów drewnianych.

11.33 Balustrady projektowanych schodów

W klatkach B i C Balustrady całoszklane ze szkła bezpiecznego VSG, z pochwytym dębowym, mocowane punktowo do policzków biegów i spoczników.

Balustrady szklane

System składa się z profilu nośnego ze stali ocynkowanej, paneli z szyb VSG, uszczelek, maskownicy ze stali nierdzewnej i pochwyty. Parametry szkła dobrane zgodnie z zaleceniami producenta systemu.

11.34 Oświetlenie wewnętrzne

Piwnice:

Hole i korytarze

Listwy LED zawieszane X-line

Sala projekcyjna

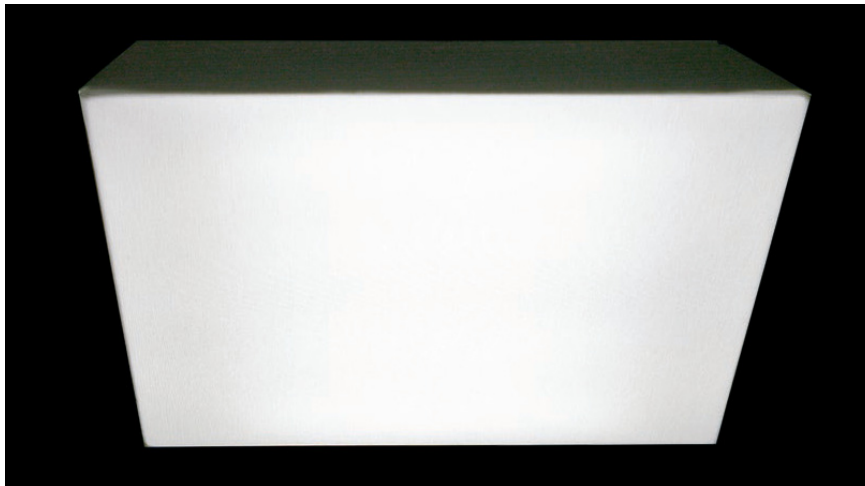
Listwy LED X-line w plafonie sufitowym

Listwy LED nad panelami ściennymi

Listwa kierunkowa za portalem sceny

Sala konferencyjna

Panele LED 130x130cm, Flying surface

Sanitariaty

Oprawy wpuszczane Beryl Led O

Parter:

Hol główny

Żyrandol 56 ramienny, mosiężny typu „Księstwo Warszawskie”

Żyrandole 6 – ramienne, mosiężne

Pomieszczenia wystawowe

Żyrandole 36,46, 50 ramienne

Oświetlenie uzupełniające LED nad gzymsami – profil LED Lampas

Pomieszczenia biurowe

Żyrandole 6 – ramienne

Oprawy nastropowe Aruna

Półpiętro

Pomieszczenia biurowe

Oprawy nastropowe Aruna

Sanitariaty

Oprawy nastropowe Rubin Look

1 piętro

Hol główny

Żyrandol 56 ramienny

Pomieszczenia wystawowe

Żyrandole 36, 46, 50 ramienne

Oświetlenie uzupełniające LED nad gzymsami – profil LED Lampas

Pomieszczenia wystawowe – sala balowa

Żyrandol 64 ramienny kryształowy

Kinkiety – 5 ramienne – 16 szt.

Oświetlenie uzupełniające LED nad gzymsami – profil LED Lampas

Klatki schodowe boczne:

Listwy LED X-line nastropowe (pasma świetlne)

Poddasze

Poddasze – pomieszczenia biurowe

Oprawy nastropowe

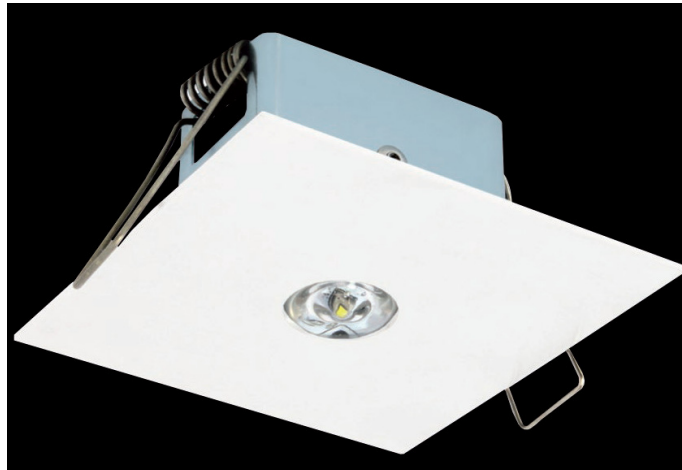
Panele LED 130x130cm, Flying surface i listwy LED w pomieszczeniach 309, 310

Poddasze – korytarze

Listwy LED X-line nastropowe (pasma świetlne).

Oprawy oświetlenia awaryjnego i ewakuacyjne

Oprawy oświetlenia awaryjnego wpuszczane w sufity EYO / EYK, 8x8 cm - pomieszczenia reprezentacyjne

Oprawy oświetlenia awaryjnego natynkowe Ruta N, 12x12 cm – piwnice, poddasze

Oprawy ewakuacyjne

11.35 Elementy wyposażenia i instalacji

Grzejniki – montowane z reguły we wnękach podokiennych. Płytowe gładkie w kolorze białym, z podejściem dolnym ze ściany.

Schodolaz przenośny – umożliwiać będzie osobom niepełnosprawnym pokonanie 3 stopni w holu głównym na parterze. Obsługiwany przez przeszkolonego pracownika.

Instalacja audio-wideo sali projekcyjnej i konferencyjnej – szczegóły według opisu instalacji Audio / Wideo.

Wyposażenie sali prelekcyjnej (U17):

Krzeseła audytoryjne

Fotel w całości tapicerowany.

Szkielet wewnętrzny nogi wykonany z MDFu. Wewnątrz konstrukcji nogi zamontowane komplety zawiasów siedziska, Konstrukcja zewnętrznie wyłożona niepalną gąbką. Noga zamknięta w pokrowcu z tkaniny tapicerskiej.

Konstrukcja siedziska wykonana z metalowego szkieletu. Metalowy stelaż zatopiony w wylewanej piance poliuretanowej. Siedzisko zamknięte w pokrowcu z tkaniny tapicerskiej, zamykanym na zamek błyskawiczny.

Oparcie stałe wykonane z metalowego stelaża zatopionego w wylewanej piance poliuretanowej. Oparcie zamknięte w pokrowcu z tkaniny tapicerskiej, zamykanym na zamek błyskawiczny.

Tkanina tapicerska wykonana w 100% z poliestru, o odporności na ścieranie min 100 tys. cykli w skali Martindala. Tapicerka w kolorze brązowożółtym.

Fotel z numeracją miejsc i rzędów.

Mocowanie do podłoża za pomocą kotew mechanicznych.

Stoły prezydialne przenośne:

Wymiary ca. 150x70x75 cm, blat i panel przedni – laminat dąb, stelaż stalowy malowany proszkowo, monitory (według specyfikacji instalacji AV) oraz panele przyłączeniowe wbudowane w blat, stół rozkładany.

Mównica przenośna:

Wymiary ca. 55x50x114cm, korpus i pulpit – laminat dąb jasny, wbudowane okablowanie do mikrofonu i panelu sterującego, gniazdo LAN i HDMI. Na froncie korpusu logo MN – forma do uzgodnienia z Inwestorem.

Wyposażenie sali konferencyjnej (U14):

Stoły konferencyjne:

- stoły konferencyjne składane 180 x 90 x 75cm, w 3 stołach monitory (według specyfikacji instalacji AV) oraz panele przyłączeniowe wbudowane w blat.

Krzeseła konferencyjne:

Rama:

*płozą: rura stalowa $\emptyset 22 \times 2$ mm, 4 nogi: rura stalowa $\emptyset 22 \times 2,5 / 2$ / mm.
Rama lub pokryta chromową powłoką galwaniczną.*

Stopki:

Stopki z tworzywa sztucznego do powierzchni twardych lub miękkich.

Siedzisko, oparcie i zagłówek:

*Siedzisko – kubetek wykonany ze sklejki o grubości 9 mm, w całości tapicerowany .
Oparcie – kubetek wykonany ze sklejki o grubości 9 mm, w całości tapicerowany.
Elementy drewniane – wykończenie jasny dąb tapicerka – skóra w kolorze jasnobrązowym.*

Podłokietniki:

*Podłokietniki zintegrowane wykonane ze stalowej rury $\emptyset 22 \times 2$ mm z drewnianymi nakładkami.
Zagłówek oraz nakładki podłokietników tapicerowanych wykończone są skórą w kolorze czarnym.*

Certyfikaty:

*Certyfikat bezpieczeństwa GS.
REMODEX – atesty wytrzymałościowe.*

Meble ruchome (poza wyposażeniem zaplecza gastronomicznego i wyposażeniem boksu ochrony/monitoringu) nie wchodzą w zakres opracowania.

Uwaga: Wszystkie elementy stałego wyposażenia wewnątrz na drogach ewakuacji co najmniej trudnozapalne.

12. Kolorystyka elementów budynku

12.1 Kolorystyka elewacji

Projektowana po remoncie kolorystyka obiektów ma być możliwie najbardziej zbliżona do oryginalnej kolorystyki określonej na podstawie wyników badań stratygraficznych. Kolory wg wzornika NCS.

- cokół	- piaskowiec kolor naturalny
- ściany	- S1010 - Y20R,
- detale architektoniczne	- S1510 – Y20R,
- stolarka okienna	- kolor biały
- pokrycie dachu	- miedź kolor naturalny
- obróbki blacharskie, rynny i rury spustowe	- miedź kolor naturalny

Uwaga: kolory widniejące na rysunkach elewacji mogą różnić się (ograniczenia technologii druku) od kolorów we wzornikach oraz od kolorów uzyskanych na elewacjach budynku po wykonaniu prac renowacyjnych zgodnie z podaną technologią.

Należy wykonać próby kolorystyczne na fragmentach elewacji obu budynków od strony ulic – obszar próby powinien obejmować pasy elewacji na całej wysokości. Wyniki należy przedstawić projektantom i nadzorowi konserwatorskiemu. Decyzja podjęta po prezentacji próbek będzie stanowić ostateczną wytyczną dla wykonania robót renowacyjnych.

13. Instalacje

Według opracowań branżowych.

Przebieg tras instalacji prowadzonych w warstwach podłogowych piwnic należy rozpatrywać razem z rysunkiem AW-32.

Plansze bezkolizyjności instalacji według rysunków API-01 do API-03.

14. Wartości współczynników przenikania ciepła projektowanych przegród zewnętrznych

Dach nad pomieszczeniami użytkowymi	$U = 0,14$	[W/m ² k].
Podłogi na gruncie	$U = 0,3$	[W/m ² k].
Okna	$U \leq 0,9$	[W/m ² k].

15. Warunki ochrony przeciwpożarowej

Warunki ochrony przeciwpożarowej według: „Ekspertyzy ochrony przeciwpożarowej”

Projektowane, podstawowe, elementy zabezpieczeń przeciwpożarowych:

- instalacja sygnalizacji pożaru podłączona do stacji monitoringu PSP,
- instalacja hydrantowa,
- instalacja oddymiająca: nadciśnieniowa na klatkach B, C,
- oświetlenie awaryjne dróg komunikacji 5 lx,
- zabezpieczenie przeciwogniowe więźby,
- wykonanie przeciwpożarowego wyłącznika prądu,
- wykonanie nowych drzwi w piwnicach i drzwi wejściowych na poddaszach w klasie EI30,
- wydzielenie przeciwogniowe przestrzeni instalacyjnych poddaszy nieużytkowych.

16. Zalecenia wykonawcze

Wykonawca przed złożeniem oferty powinien dokonać wizji lokalnej w celu oszacowania zmian zakresu robót spowodowanych pogorszeniem się stanu technicznego budynku w stosunku do określonego w projekcie.

Przed rozpoczęciem robót należy bezwzględnie dokonać ostatecznej weryfikacji stanu technicznego budynku pod kątem powiększania się istniejących uszkodzeń i ewentualnego pojawienia się nowych. Wizję lokalną należy przeprowadzić w obecności inwestora i projektanta.

Wszystkie wymiary i rzędne należy brać z natury. Szczególnie dotyczy to elementów stolarki i ślusarki - wymiary przedstawione w zestawieniach należy traktować jako orientacyjne, służące przede wszystkim do określenia parametrów technicznych i wyceny.

Tam, gdzie konieczne jest powiększenie istniejących otworów w celu osadzenia nowych drzwi/okien wymiary należy zdjąć po wykonaniu otworu o docelowej wielkości.

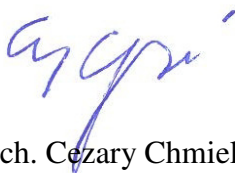
Wszelkie prace należy wykonywać pod kierunkiem osoby posiadającej odpowiednie uprawnienia.

Wszystkie elementy które nie wchodzą w zakres robót, należy odpowiednio zabezpieczyć przed uszkodzeniami i zabrudzeniem.

W przypadku napotkania problemów nie ujętych w niniejszym opracowaniu należy bezwzględnie skontaktować się z nadzorem autorskim.

Wszystkie materiały i wyroby budowlane przeznaczone do zastosowania powinny być zgodne z wymaganiami polskich norm i posiadać aktualne na dzień oddania do użytkowania aprobaty techniczne, świadectwa dopuszczenia do eksploatacji, badania i atesty.

Opracował:

Arch. Cezary Chmielewski

Zgodnie z art. 30 ustawy z dnia 29.01.2004 prawo zamówień publicznych wszystkie nazwy handlowe użyto jako przykładowe, które mogą zostać zastąpione innymi o takich samych lub lepszych parametrach.